

kindergarten aachen

ka

dp

diplomní projekt

LEGO

pp

pavel purnoch

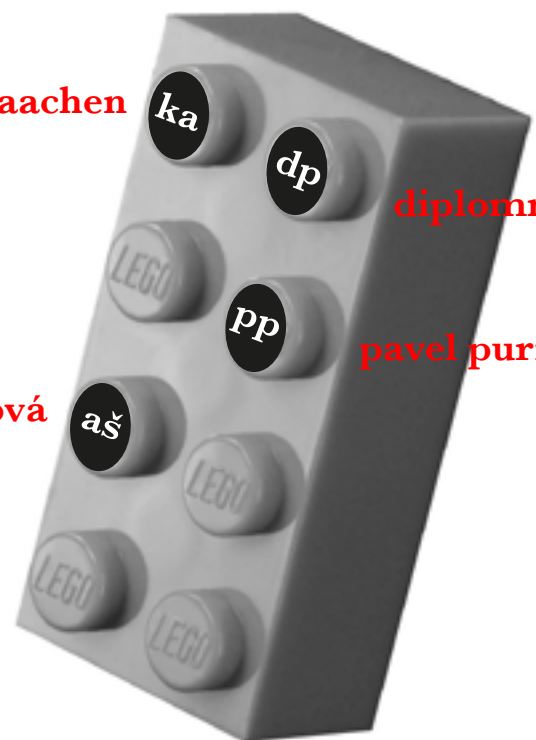
atelier šestáková

aš

LEGO

LEGO

LEGO

S. V. K. S.
0807

11-10-2013

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: Pavel Purnoch
datum narození: 5.1.1985
akademický rok / semestr: 2013/2014 / zimní
ústav: 15118 Ústav nauky o budovách
vedoucí diplomové práce: doc. Ing. Arch. Irena Šestáková

téma diplomové práce - česky:

viz přihláška na DP

Školka a dětské centrum v rozvojové oblasti univerzitního kampusu
v Cáchách

zadání diplomové práce:

1/popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení
2/popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování
3/seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

„Děti představují pro architekty naprosto jedinečné klienty se zvýšenými smyslovými nároky, zohledněním speciálního měřítka a naprosto odlišným způsobem pohybu a vnímání prostoru v porovnání s dospělými.“ (Sarah Scott, Architecture for children)

Univerzitní centrum se nachází v severozápadní části města ve formě samostatného kampusu. RWTH Melaten je jeho nejzápadnější rozvojová část. Město Cáchy ve spolupráci s německými fondy pro rozvoj průmyslu a RWTH Aachen investuje do výstavby výzkumné-vědecko-vzdělávacího centra. Tento komplex se má stát největším svého druhu v celé Evropě a jeho součástí by měla být i školka a dětské centrum.

Stavební program autor na základě vlastních rozborů a průzkumů rozšíří o další doplňkové funkce sloužící dětem.

STAVEBNÍ PROGRAM

Věk dětí 0,5 – 6 let, rozdělení na skupiny dle zvoleného konceptu, integrace dětí s handicapem

- vstupní prostory s WC pro návštěvy (bezbariérové)
- víceúčelový sál asi 55 m²
- šatny

- 5 x denní místnost à 45 m² + 5x herna à 18-24 m²
- 5 x koupelna – 2 WC a 2-3 umyvadla, přebalování
- koupelna pro děti s handicapem, nejméně jedna sprcha pro celou školku
- 5x sklad 6 m²
- 3-4 místnosti pro doplňkové aktivity (např. hudební místnost, ateliér, vaření) à 18 -24 m²
- 2 místnosti na spaní à 18 -24 m²

- kuchyň (jídlo se pouze ohřívá a připravuje se zde pití a studené svačiny) cca 20 m² včetně skladu

- kancelář vedení 18 m²
- zázemí personál 20 m²
- WC personál
- sklad
- úklid, prádlo
- kočárkárna
- venkovní sklad nářadí a hraček

2/popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

1. PRŮVODNÍ ZPRÁVA

- historický vývoj řešeného území, zapojení novostavby do dané lokality jako celku
- vysvětlení architektonického řešení a zvoleného rozsahu programu ve vztahu k urbanistickému kontextu
- průvodní zpráva k architektonicko-konstrukčnímu řešení staveb

2. SITUACE

- širší vztahy 1:5000
- situace 1:500 nebo 1:1000

3. PŮDORYSY, ŘEZY, POHLEDY, ŘEZOPOHLEDY 1:200

- architektonické studie vlastního objektu
- - půdorys přízemí bude řešen včetně parteru

4. DVĚ PROSTOROVÁ ZOBRAZENÍ

- perspektiva, axonometrie

5. KONSTRUKČNÍ SCHEMA STAVBY A VYBRANÉ ARCHITEKTONICKO-KONSTRUKČNÍ DETAILS /budou upřesněny v průběhu práce/

3/seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

1. MODEL

- 1:1000 – širší vztahy, 1:200 vlastní objekt a nebo jeden model 1:500

2. OZNAČENÍ VÝKRESŮ

Všechny výkresy a přílohy budou označeny názvem školy, ústavu a ateliéru, dále pak jménem vedoucí práce, konzultanta a diplomanta /včetně vlastnoručního podpisu/, názvem zadání a datem odevzdání.

Datum a podpis studenta

30.9.2013

Datum a podpis vedoucího DP

30.9.2013

Datum a podpis děkana FA ČVUT

registrováno studijním oddělením dne

10/10/13

průvodní textová zpráva

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O STAVBĚ:

stavba: Školka a dětské centrum v rozvojové oblasti univerzitního kampusu v Cáchách

místo stavby: Cáchy, Německo

zastavěná plocha: 2 417 m²

oblast Melaten: 19 ha

URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ:

Školka se nachází v rozvojové části univerzitního kampusu RWTH Melaten v severozápadní části německého města Cáchy. Tato celá rozvojová oblast je rozpuřlená železnicí, která od sebe odděluje právě řešenou část RWTH Melaten a severovýchodní část kampusu RWTH West. Z jihu navazuje na původní zástavbu RWTH Mitte. Část Melaten má rozlohu 19ha. Celý komplex má cca 60ha. Počátek výstavby byl na konci roku 2010. Zastavovací plán vzešel z veřejné urbanistické soutěže v roce 2007, kterou vyhrálo studio rha - reicher haase associates. Nová část kampusu se skládá z budov pro vzdělávání, kanceláří průmyslových podniků (jsou vázány spoluprací s RWTH Aachen) a studentských kolejí. Nachází se zde také školka, sportovní zařízení, restaurace, hotel a obchody ..

Analýza daného území ukázala, že navrhovaný veřejný prostor chybí nebo je nedostatečně definován. Navrhují tedy vybudování lokálního centra. Toto centrum je tvořeno náměstím, které je ohraničeno bulvárem (jedno z kritických míst), budovami ze severní a jižní strany, v jejichž parteru se nacházejí služby občanské vybavenosti a parkem na východní straně. Centrum se nachází na vrcholu křivky bulváru a zároveň v geometrickém středu nově vznikajícího kampusu. Bulvár posiluje přesunutí centrálních solitérů na uliční čáru z parku. Přesunutím a odsunutím solitérů dochází ke zintenzivnění severní a jižní části středového parkového pásu a definování hranice. Park se stává přístupným, ne pouze izolovanou částí pro původní budovy výzkumu. Přechod náměstí a parku je tvořen schody o hloubce 10metrů, 2,5metrů každý. Vzniká prostor pro odpočinek při polední pauze, posezení na oběd, kávu, setkání, cigaretu. Schody v celé délce náměstí mění atmosféru. Chvillemi jsou více ve městě, chvillemi se nacházejí více v "přírodě".

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ:

Školka a dětská univerzita.

Jak navrhovat budovu pro děti, které koukají na svět jinýma očima, nezkaženými, nezatíženými zkušenostmi? Jejich vnímání není skrze formu, strukturu, barvu, jde hlavně o funkci. Navrhnul jsem proto budovu, která svou podstatou napadá jejich fantazii a kreativitu a přirozeně rozvíjí jejich unikátní schopnosti. Variabilita prostorů, prolínání exteriéru s interiérem, možnost pozorovat jak vrstevníky tak dospělé. Budovu tvoří kombinace tří základních soudobých přístupů k utváření prostor pro vzdělávání a pobyt nejmenších, dětí předškolního věku. Budova má polouzavřené atrium, které má krytý průchod do zahrady. Jsou v něm zavěšeny houpačky. Průchod je prostorem pro hru venku při nepříznivém počasí. Atrium rozděluje budovu na dvě poloviny.

V první části, přilehlé k náměstí, se nachází dětská univerzita. Hlavní vchod je z rohu budovy ležícím na průsečíku bulváru a nového náměstí. Druhý vstup je z náměstí a vchází se jím do kavárny a výstavních prostor. V přízemí jsou šatny, technická podpora a vrátnice, turnikety do vyšších pater univerzity, přednášková místnost, kavárna a výstavní prostory pro současné umění, práce dětí a studentů, vernisáže, menší hudební vystoupení. Druhé a třetí nadzemní podlaží je tvořeno ateliéry jednotlivých kroužků (výtvarný, foto, literární, dramatický, taneční). Ze třetího patra se vstupuje na jednu z teras. V 1.PP jsou technické místnosti.

Ve druhé části, situované do zahrady, je školka s přístupem z bulváru. Vstup je do zádveří s kočárkárnou a kolárnou. V hale se nachází toalety pro návštěvy, ředitelna, vstup na obslužnou chodbu zásobování, denní místnost učitelek a zasedací místnost. Druhá část haly je šatnou pro děti a přechodovým prostorem mezi jídelnou, šatnou a herní a pobytovou místností. Herna má výšku dvou podlaží. Tvoří jí prostor pro 2 třídy, 4 skupiny. Místnosti na spaní, wc, a sklady hraček navrhují jako samostatné buňky, nad kterými jsou umístěny pracovní pro děti. Ve výšce podlahy pracovní jsou zavěšeny sítě na lezení, ležení a skotačení. Děti tedy mohou pozorovat dění v herně z "ptačí" perspektivy, zažít prostor jinak. Z herny se dá projít do krytého průchodu mezi atriem a zahradou nebo do výtvarného ateliéru.

Zásobování je zajištěno z bulváru přístupem do zahrady a zadním zásobovacím vchodem. Na něj navazuje sklad potravin, nádobí, přípravná jídla, místnost na mytí nádobí a místnost pro nakládání s odpady. Přípravná jídla je vybavena jídelním výtahem mezi prvním a druhým nadzemním podlažím.

Ve druhém nadzemním podlaží se nachází místnosti pro nejmenší třídu, děti věku 2,5 - 3 roky. Dále jsou zde situovány multifunkční místnost pro všechny třídy, úklidová místnost, sklad a vstup na soukromou terasu školky. Přístup do druhého nadzemního podlaží je z haly po schodišti nebo výtahem.

MATERIÁLOVÉ A KONSTRUKČNÍ ŘEŠENÍ:

Konstrukce objektu je železobetonová monolitická se základním modulem 7500 mm. Obvodové stěny jsou doplněny o tepelnou izolaci, venkovní povrchy jsou provedeny v pohledové úpravě, probarveny bíle a opatřeny omyvatelným nátěrem. Děti mohou kreslit na fasádu a měnit její vzhled každý den.

TECHNICKÁ INFRASTRUKTURA:

Vzhledem k tomu, že navrhovaný objekt je součástí velkého areálu a dalších uvažovaných staveb, vznikl by pravděpodobně ucelený energetický systém s redistribucí energetických zisků a přebytků. Topení bude řešeno kondezačními kotli.

Zavlažování zahrady a splachování toalet je zamýšleno prostřednictvím sběru dešťové vody do retenčních nádrží.

POŽÁRNÍ ŘEŠENÍ:

Únik z objektu je zajištěn buď přímo na terén, nebo přes chráněné únikové cesty (úniková schodiště) na volné prostranství. V objektu je navržen systém elektronické požární signalizace (ePs) a nouzový zvukový systém (nZs) sloužící k vyhlášení poplachu.

*Největší krutostí je vštěpovat naše děti do systému, který si necení jejich kreativního myšlení
a nerozvíjí jejich unikátní schopnosti.*

Benjamin Greene

The biggest atrocity of all is to indoctrinate our children into a system that does not value their creative expression, nor encourage their unique abilities ...

zadání

Vzniká nový univerzitní kampus v Cáchách. Město společně s německými fondy pro rozvoj průmyslu, univerzitou RWTH Aachen, investují do výzkumně-vzdělávacího centra. Jde o největší projekt svého druhu v Evropě. Zastavovací plán kampusu vznikl z veřejné soutěže. V kampusu se budou nacházet budovy pro vzdělávání, kanceláře průmyslových podniků, studentských kolejí, sportovních zařízení, restaurací, obchodů, ale i stavby pro vzdělávání dětí předškolního věku. Cílem tedy je vytvořit dětské centrum se školkou v areálu kampusu v místě přiléhajícím k parku.

historie

MĚSTO

Cáchy (německy Aachen, francouzsky Aix-la-Chapelle, holandsky Aken) je město v nejzápadnější části Německa, ve spolkové zemi Severní Porýní-Vestfálsko, 65 km jihozápadně od Kolína nad Rýnem a 600 km západně od Prahy. Město má 240 086 obyvatel (ke 31.12.2012).

Cáchy se líbily už starým Keltům i Římanům, kteří zde objevili nejteplejší prameny na sever od Alp (37 až 75 °C) a nazvali město podle nich - Acquae Granni. Zkomolením obou jmen patrně časem vznikl německý název Aachen a holandský Aken. Český název Cáchy vznikl zkomolením spojení „z Aachen“.

Za vlády franského krále Pipina III. Krátkého vznikla v CÁCHách královská falc. Roku 788 se stala zimním sídlem nejmocnějšího vládce raného středověku Karla Velikého, který se stejně jako jeho předchůdci a následníci stěhoval po celé říši. Cáchy si však zamiloval a postupně je učinil svojí hlavní rezidencí a centrem vzdělanosti a kultury.

Symbolem města je katedrála Panny Marie. Její historie sahá do roku 786 kdy Karel Veliký založil na falci osmibokou kapli P. Marie (Oktogon, Capella palatina), jež se později stala jádrem mohutnější církevní stavby. Zde byli v letech 936 až 1531 korunováni na římské (německé) krále panovníci Svaté říše římské, mezi nimi i čtyři čeští králové. V roce 1349 to byl Karel IV., který po vzoru cášské kaple nechal postavit obdobný kostel na Novém Městě pražském (Karlovo náměstí), roku 1376 jeho syn Václav IV. K dalším historickým památkám města patří zejména gotická radnice.

Za druhé světové války byl původní záměr velícího důstojníka Gerharda von Schwerina opustit co nejrychleji město a předat ho nepoškozené spojencům. Napsal proto vzkaz, kde vysvětlil svůj ústup a žádal pomoc pro německé civilisty ve městě. Tento vzkaz zanechal na telegrafním úřadě. Když zjistil, že spojenci 3. americké obrněné divize dosáhli hranice města, stalo se tak 13. září 1944, změnil svůj názor a poslal své jednotky zpět do CÁCH, kde se bojovalo o každou ulici. Kvůli urputným bojům bylo město z velké části poškozeno, přesto se důstojník Gerhard von Schwerin prohlašoval za zachránce města.

Melaten

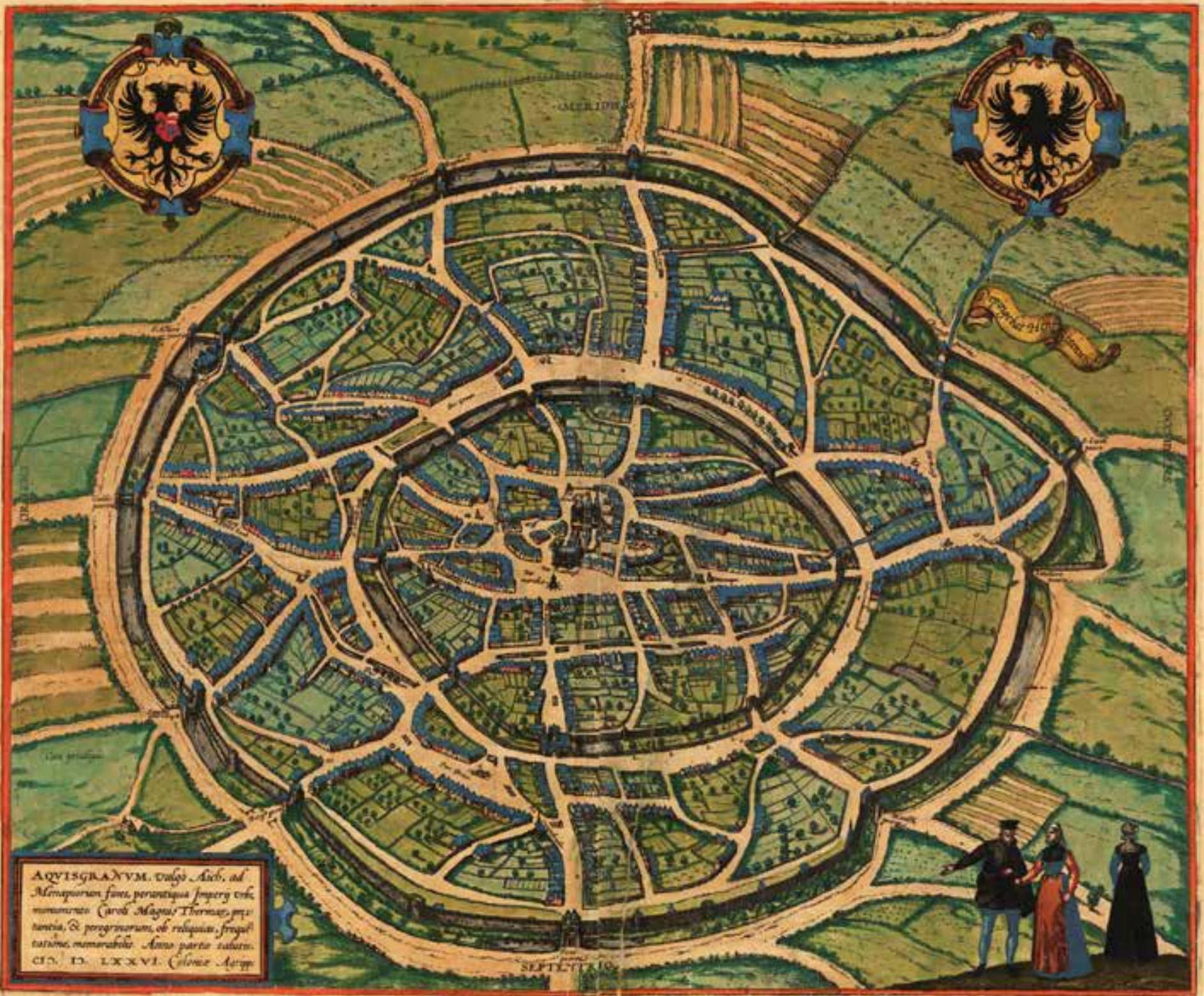
Cáchy

Aachen

historie

MĚSTO

1572

historie

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ STAVBY

768

Katedrála Panny Marie

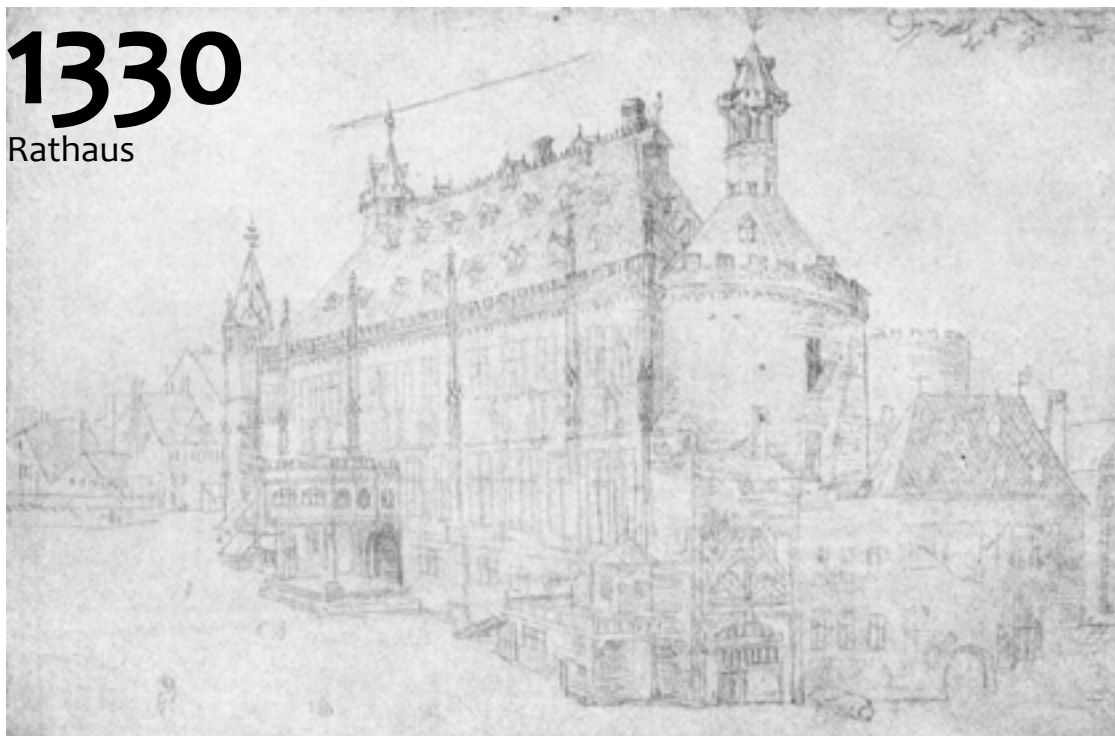
1727

Komphausbadstrasse - původní lázeňská ulice

1330

Rathaus

1825

Theater Aachen

topos

Projekt se nachází v rozvojové části univerzitního kampusu RWTH Melaten v severozápadní části německého města Cáchy. Tato celá rozvojová oblast je rozpůlená železnicí, která od sebe odděluje právě řešenou část RWTH Melaten a severovýchodní část kampusu RWTH West. Z jihu navazuje na původní zástavbu RWTH Mitte. Část Melaten má rozlohu 19ha. Celý komplex má cca 60ha. Počátek výstavby byl na konci roku 2010.

Zastavovací plán vzešel z veřejné urbanistické soutěže v roce 2007, kterou vyhrálo studio rha - reicher haase associates. Nová část kampusu se skládá z budov pro vzdělávání, kanceláří průmyslových podniků (jsou vázány spoluprací s RWTH Aachen), studentských kolejí a školky. Nachází se zde také sportovní zařízení, restaurace, obchody a hotel.

Hlavním kompozičním a orientačním prvkem části Melaten je severojižní bulvár, na který jsou navázány šachovnicovým systémem jednotlivé klastry, jejichž náplň je řešena individuálně. V části Melaten se nachází 11 klastrů. Dětské centrum se nachází v samostatném klastru a přímo přiléhá k parku.

Město Cáchy společně s německými fondy pro rozvoj průmyslu a univerzitou RWTH Aachen investují do výzkumně-vědecko-vzdělávacího centra. Náklady na tento projekt převyšují roční rozpočet České republiky. Projekt se má stát největším svého druhu v Evropě, a posunout technickou univerzitu v Cáchách na první příčku v hodnocení vysokých škol a konkurovat prestižním americkým technologickým kampusům.

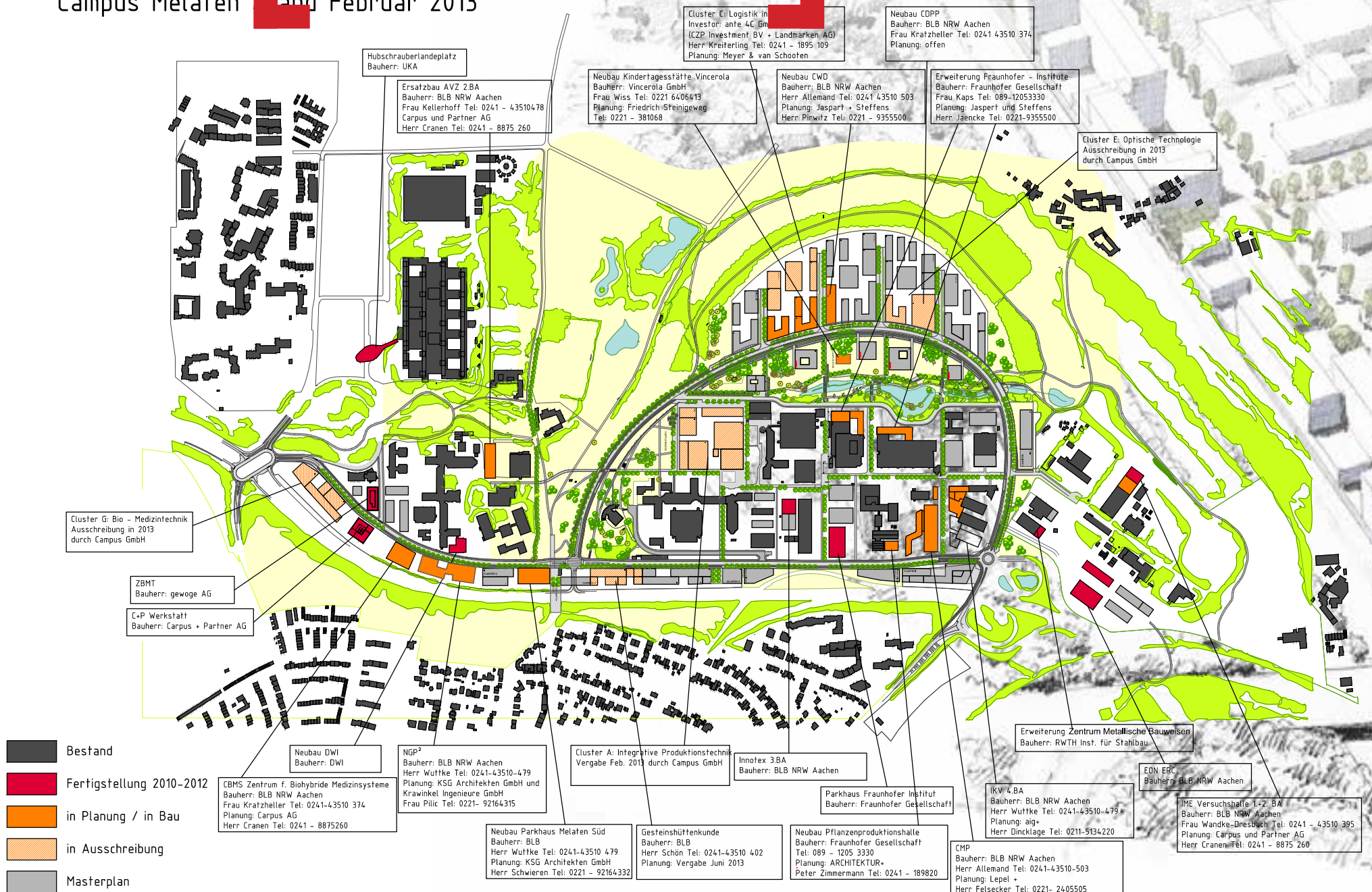

kampus

FUNKČNÍ VYUŽITÍ, ETAPIZACE, FORMA

Melaten

Campus Melaten Land Februar 2013

bulvár

VÝZNAM

Hlavním kompozičním prvkem části Melaten je severojižní bulvár. Tvoří páteřní komunikaci, je hlavním místem společenského života a spolu s centrálním parkem nejvýznamnějším veřejným prostorem ve struktuře kampusu.

“The central development arch joins the present landscape to form a distinctive spatial figure. A green boulevard, which is the backbone and a public space at the same time, endows an unmistakable identity upon the new campus. It connects the existing university structure with the new science location.”

- rha architekten

Bulváry jsou významné ulice v urbanismu města. Většinou vznikaly po obvodu měst na místě bývalých hradeb při rušení opevnění. Někdy také ovšem byly probourány středem měst bez ohledu na polohu hradeb. Tyto ulice měly nahradit nevhovující středověké uličky a byly proto proraženy v hustě obydlených čtvrtích, zatímco právě dosavadní bulváry vznikaly převážně na méně osídlených okrajích tehdejšího města.

Bulváry se staly místy pro výstavbu šlechtických paláců, galerií, kaváren a restaurací. Ve 20. století byly také sídly významných světových firem, hotelů a centrem luxusního bydlení.

Hlavními znaky městských bulvárů jsou šířka, význam komunikace, služby v parteru - pulzující veřejný prostor či prostor pro národní slavnosti, vlastenecká hrdost. Bulvár je často osázen v délce stromy.

Avenue des Champs-Élysées

Paříž

Avenue de l'Opera

Camille Pissarro, 1898

Unter den Linden

Berlín

Boulevard Montmartre

Camille Pissarro, 1897

Oxford Street

London

Szent István körút

Budapest

předškolní výchova

HISTORIE

PRAVĚK nemá zachované žádné písemné prameny, jde o období do vzniku písma. Pojem vznikl v 19.století v archeologii a znamená dějiny společnosti a kultur, které neznaly písmo - prehistorii. Pravěk zahrnuje období vzniku a vývoje člověka, lidské společnosti a kultury od nejstarších nálezů (asi 3 miliony let př.n.l.) do vzniku “vysokých kultur” a zavedení písma (asi 4000 př.n.l.). Společnost se v pravěku zabývala převážně zajišťováním základních životních potřeb. Jedinec byl členem tlupy, kmene. Hierarchizace kmene a jeho členů lze odvozovat od domorodých primitivních kmenů, které přežily dodnes. Obstarávání potravy probíhalo nejdříve sběrem, později lovem, pěstitelstvím a chovem. Mezi další činnosti v tlupách patřilo udržování ohně, výroba oblečení, později obchod. Z toho usuzujeme, že výchova dítěte v té době spočívala v předávání praktických dovedností a životních zkušeností.

ANTIKA a její společnost byla rozdělena na vládnoucí, poddané a otroky. Děti poddaných a otroků byly vychovávány k poslušnosti vůči pánovi a učeny základním dovednostem nutným pro službu. Děti svobodných občanů se v prvních letech života především bavily hrou, později studiem. Rozdíly ve výchově těchto dětí spočívaly ve společenském postavení rodičů a jejich finančnímu zajištění. Dívky byly vedeny k podřízenosti vůči mužům. Avšak vyskytovaly se i místní difference. Výchova v antickém Řecku byla nejednotná například v Aténách a Spartě. Výchovu ve Spartě zajišťoval stát a jejím cílem byla výchova

vojáků. Slabý jedinec nebyl společností akceptován a byl odsouzen k smrti. Společnost se tak zbavovala zátěže vzniklé péčí o fyzicky slabší. V Athénách příslušela výchova jak státu tak rodině. Cílem byl rozvoj těla i ducha člověka. V 5. století př.n.l. vzniká profese pedagoga. Řecký filosof Platón požaduje veřejnou výchovu všech dětí předškolního věku, jak děvčat tak chlapců, ovšem pouze z řad rodin svobodných občanů. Klade důraz na rozumovou výchovu, neopomíná ani tělesnou, mravní a estetickou složku. Dětem do tří let bylo třeba poskytnout bezpečí a zázemí, výživu kojeneckým mlékem. Od tří let věku nastupuje výchova morální. Výchova spočívala v předčítání různých bájí a ponaučení v nich. Báje předčítaly vybrané ženy v prostorách svatyní. Na Platónovy myšlenky navazuje jeho žák Aristoteles. Zkoumá člověka také z biologického pohledu. Dle jeho názoru se člověk rodí s určitými vlohami a předpoklady. Je schopen se učit a svou osobnost formovat a tříbit. Pro výchovu nejmenších má největší význam vytváření návyků. Systém by měl vychovávat občany, kteří tvoří nejlepší obec. V antickém Římě byl nejvýznamějším výchovným teoretikem Marcus Fabius Quintilianus. Snaha o výchovu řečníků, tzn. budoucích vojevůdců, státníků, filosofů, politiků a umělců v jedné osobě. Preferuje kolektivní výchovu ve školách.

180 n.l.

FOTO PUSHKINOVO MUZEUM "A teacher with three discipuli"
relief nalezen u Normagenu v Německu

1861

ALMA TADEMA "The Education of the Children of Clovis"

STŘEDOVĚK a mravní úpadek společnosti. Pozdní antická společnost začala postupně mravně upadávat. Proti jejím ideálům se postavilo vznikající hnutí křesťanů, péči o vzdělávání převzala církev. Roku 313 se stalo křesťanství vedle pohanství oficiálním náboženstvím římského impéria. Změnou byl pohled na člověka otroka. Od této chvíle měl také nesmrtelnou duši a nebylo možné ho zabít bezdůvodně - každý má právo na život. Tím pádem i usmrcení dítěte z důvodu slabosti, či interupce, se staly společensky neúnosnými. Děti poddaných byly vychovávány svými rodiči, vedeny k řemeslu a přijetí svého postavení ve feudální společnosti. Potomci pánů měli dvě možnosti. Buď sledovat cestu směřující k ideálu mnicha nebo středověkého rytíře. Cestu k posmrtnému životu a souladu s Bohem nebo velkou prestiž chrabrého, fyzicky zdatného rytíře. Batolata z vyšších vrstev měly často vychovatelky a kojné.

RENESEANCE jako znovuzrození, oslabení vlivu církve, prudký rozvoj kultury, vědeckého poznání. Jedinec se zajímá o mnohé obory lidského vědění a umu. Zaměření na člověka, humanismus. Odvrat od věcí nebeských, k věcem pozemským a lidským. Nejznámější český pedagog Jan Amos Komenský byl originálním tvůrcem filosoficky ukotvené pedagogické soustavy v českých zemích. Zabýval se všeobecnou teorií výchovy, didaktikou, vytvořil speciální metodiku výuky jazyků a sám sepsal originální učebnice. Už za Komenského života si získaly mimořádnou oblibu jeho jazykové příručky *Janua linguarum reserata* (Brána jazyků otevřená) a *Orbis sensualium pictus* (Svět v obrazech). Komenský je považován za zakladatele moderní pedagogiky a vysloužil si přívlastek Učitel národů.

Vysoce oceňoval význam výchovy. Podle něj by žádné dítě nemělo být vyloučeno z výchovy, protože i to nejméně nadané dítě lze alespoň poněkud vychovat. Podle Komenského měla výchova hlavní tři cíle: **poznat sebe a svět - vzdělání ve vědách, uměních a řemeslech; ovládnout sebe - výchova mravní; povznést se k Bohu - výchova náboženská.** Klade důraz na význam kázně, odmítá tělesné tresty za neznalost, ale při porušení kázně je v některých případech připouští. Děti od narození do šesti let mají být vychovávány doma. Obsah výuky stanovil v příručce pro rodiče **“Informatorium školy mateřské”**. Aplikoval zásady výuky: zásada názornosti - přímá žákova zkušenost; zásada systematickosti a soustavnosti - učivo by mělo na sebe navazovat, nejen v jednotlivých předmětech, ale i mezi nimi; zásada aktivity - žáci by měli získat poznatky vlastní zkušeností; zásada trvalosti - opakovat učivo; zásada přiměřenosti - učitel vychází z věkových a individuálních schopností dětí. **“Chyby rané výchovy nás provázejí po celý život. Proto nejpřednější stráž**

lidského pokolení je v kolébce.” (J.A.Komenský: Všeobecná výchova, Praha, Státní nakladatelství, 1948, str. 103)

OSVÍCENSTVÍ, největší reforma školství v našich dějinách, je nerozlučně spojeno se jménem císařovny Marie Terezie (vládla v letech 1740 - 1780). Školská reforma, formulovaná Všeobecným školním řádem ze dne 6.12.1774, vyjádřila poprvé v historii zájem státu na vzdělání veškerého obyvatelstva. Reagovala v podstatě na ekonomickou nutnost a potřebnost, kterou s sebou přinášel postupný odklon od feudálního uspořádání výroby a její přesun do manufakturní a strojové podoby. Skutečnost, že tento ekonomický zájem státu se plně ztotožňoval s jeho politickým zájmem - tedy s vytvořením a existencí instituce, která by na všechny poddané ideově působila a vychovávala je plně v duchu zájmů panovnického rodu - a s filozofií tehdy dominujícího osvícenství, doplněného filantropickými motivy, vytvářela pro přijetí školské reformy příznivé podmínky. Důraz byl kladen na zájmy žáků a nabyté zkušenosti.

PRŮMYSLOVÁ REVOLUCE zásadně ovlivnila životy v podstatě všech lidí. Pracovní doba rodičů byla v některých rodinách neslučitelná s výchovou dítěte. Některé děti zůstávaly celé dny samy, některé děti byly svěřovány chudým ženám za malou úplatu. Toto mělo vliv na celkový vývoj dítěte, jak po fyzické tak psychické stránce. Místa, kde ženy hlídaly děti byly nazývány hlídárny. Začátkem 19.století vznikají nová předškolní zařízení. Jsou to opatrovny, dětské školy a školky. Roku 1816 vzniká rukou továrníka Roberta Owena historicky první instituce pro děti předškolního věku - Institut pro výchovu charakteru (angl. Infant school, tzv. dětská škola). Škola byla určena dětem jeho zaměstnanců. Zastával názor, že péče o děti do šesti let by měla být láskyplná, jemná, bez trestů, děti by neměly být přetěžovány a pěstounky by v nich měly vytvořit důvěru ve vztahu s dospělými. V této době bylo naprosto běžné, že děti chodily do práce a vzdělání bylo jen pro bohaté. Jeho kroky byly proto velmi odvážné a ovlivnil zakládání podobných institucí v Anglii a Německu. Odmítal náboženskou výchovu a bohužel jeho model nebyl dále rozvíjen.

Friedrich Wilhelm August Fröbel otevřel první mateřskou školu v roce 1840 na oslavu 400. výročí objevení knihtisku Gutenbergem. Školka se jmenovala kindergarten a bylo v ní vyučováno chápání životního prostředí.

Průkopníkem moderní předškolní výchovy v Čechách byl Jan Svoboda. V roce 1832 založil „vzornou opatrovnu“ v Praze na Hrádku pod Emauzy. Pomocí her, říkanek a zpěvu vštěpoval 3 - 6letým dětem nenásilnou formou morální zásady a učil je základům čtení, psaní i němčiny.

pedagogické přístupy

TYPY VÝCHOVY V SOUČASNOSTI

V zemích Evropy se v současnosti uplatňuje významně pár pedagogických přístupů výchovy dětí předškolního věku. Dodnes ovšem nemáme v otázce výchovy této věkové skupiny jednoznačnou představu.

MONTESSORI

Maria Montessori (31. srpna 1870 Chiaravalle, Itálie – 6. května 1952 Noordwijk aan Zee, Nizozemsko) byla všestranná italská pedagožka, filozofka a vědkyně. Je známa především svými novými pedagogickými metodami.

Hlavní myšlenky:

Dítě je tvůrcem sebe sama.

Ačkoliv se vyvíjí v kontaktu s prostředím, z něhož čerpá podněty, ovlivňují ho lidé v blízkém okolí. Přesto pouze ono samo určuje, které podněty, jakým způsobem a kdy ovlivní jeho jednání.

Pomoz mi, abych to dokázal sám.

Tato prosba, s níž se malé dítě obrátilo na Marii Montessori, se stala hlavním krédem její pedagogiky. Úkolem dospělých je to, aby dítě vlastními silami a svým tempem získávalo nové vědomosti a dovednosti, vrůstalo do světa, který ho obklopuje.

Ruka je nástrojem ducha. Práce rukou je základem pro pochopení věcí, jevů, rozvoj myšlení a řeči.

Důraz je kladen na spojování tělesné a duševní aktivity. Je potřeba vycházet z konkrétního poznání a manipulace s věcmi.

Respektování senzitivních (citlivých) období.

Doba, v níž je dítě obzvláště citlivé a jakoby připravené pro získávání určitých dovedností. Není-li takové období využito, senzitivita zaniká.

Svobodná volba práce.

Dítě samo rozhoduje, co bude dělat, s kým bude pracovat a jak dlouho bude pracovat.

Připravené prostředí.

Pracovní místo, pomůcky, předměty k manipulaci je třeba uspořádat tak, aby umožňovaly osvojení nových poznatků samostatně, bez vnější pomoci.

Polarizace pozornosti.

Dítě je schopno soustředit se intenzivně a dlouhodobě na práci, která ho zaujme. Polarizace pozornosti je základem učení.

Celostní učení.

Vzájemné působení tělesné a duševní aktivity se musí promítat i do procesu učení.

Při své práci si všímala, jak děti vstřebávají zcela přirozeně a nenuceně znalosti ze svého bezprostředního okolí, viděla, jak se děti učí mezi sebou, což ji inspirovalo k jejímu celoživotnímu úsilí o reformu vzdělávání. Vychází z potřeb malého dítěte. Výchovu chápe jako realizaci svobody dítěte, které má více možností rozvíjet tvořivé síly. Zajišťuje svobodný a spontánní rozvoj dítěte. Hodnocení je bez známek. Přizpůsobuje tempo možnostem dítěte bez zvonění, zasedacího pořádku a trestu. Poskytla dětem volnost v upraveném prostředí tak, aby bylo

bohaté na aktivity.

Učitel by neměl bránit dítěti ve zkušenostech, musí mu věnovat pozornost. Ne naopak. Učitel k dítěti chová respekt a staví se k němu jako by jednal s dospělým člověkem. Nemá právo s žákem manipulovat a zaměřovat se na jeho špatné vlastnosti, hledá negativní rysy sám v sobě. Učitel a žák jsou rovnocennými partnery, proto k němu projevuje maximální vstřícnost, otevřenost, trpělivost. Dítě si tudíž samo určuje tempo výuky. Pedagog dává dítěti možnost svobodné volby, ale zároveň pomáhá a radí tam, kde je dítě nerozhodné. Maximální volnost udílí dítěti tehdy, když je schopno samo převzít zodpovědnost. Zasahuje, když se dítě nudí, nedokáže si vybrat činnost nebo jsou-li porušována pravidla. V dítěti utváří vlastní zodpovědnost.

WALDORFSKÁ

Waldorfská škola je mateřská, základní nebo střední škola, vycházející z pedagogických zásad formulovaných rakouským filosofem, esoterikem a sociálním myslitelem Rudolfem Steinerem (1861–1925). Vychází ze Steinerovy antroposofie a je organizována jako svobodná škola (bývá zřizována od mateřské školy po maturitu, diferenciací předmětů začíná od 8. ročníku), která podporuje individuální nadání a kreativitu a snaží se zajistit všestranný rozvoj dítěte (včetně uměleckých oborů).

Waldorfská škola se sama charakterizuje jako škola, která chce člověka připravovat na život nejen znalostně, nýbrž též rozvojem tvůrčích schopností a sociálních dovedností. Waldorfský učitel by měl pohlížet na dítě jako na duchovní bytost, která přichází na svět nadána možnostmi všestranného vývoje. Jeho úkolem je pěstovat toto nadání a vést dítě k tomu, aby bylo schopno jednou převzít výchovu sebe sama.

Podle Markéty Hladíkové je široce pojaté výchovné poslání patrné už při zevním pohledu na obsah výuky. Vedle vědomostních předmětů je v ní velmi mnoho místa věnováno jazykům, uměleckým předmětům, ručním pracím a základům řemesel. Ještě význačnějším rysem waldorfské školy je ovšem způsob, jakým se děti k poznatkům a dovednostem dopracovávají. Učitel se snaží vést děti k zážitkům toho, jak věci fungují, a k jejich samostatnému poznávání. Ve waldorfských školách se proto jen zřídka používají hotové učebnice, ale žáci si spíše vytvářejí vlastní učebnice ve svých sešitech.

Waldorfská pedagogika klade podle Hladíkové velký důraz na správné chápání vývojových fází, jimiž děti procházejí. Snaha zabývat se určitými otázkami a vědomostními obsahy teprve na určitém stupni zralosti je dosti specifický a bývá též předmětem kritiky zastánců klasického školského systému.

Hladíková dále uvádí, že podstatným prvkem waldorfského vyučování je společenství. Žák si ve škole nevytváří jen vztah k učiteli a k probírané látce, ale také ke svým spolužákům ve třídě. Waldorfská škola s tím počítá ve své metodice. Konkurence, kdy jednotlivé děti usilují o co nejvyšší vlastní hodnocení, nebývá považována za žádoucí; větší důraz je kladen na týmovou spolupráci směrem k vytyčenému společnému cíli.

Waldorfské školy se podle Hladíkové snaží být celistvým organismem, do něhož jsou zapojeni žáci, učitelé i rodiče, jejichž společným cílem je vzdělávání. Spolupráce školy a rodičů bývá proto mnohem intenzivnější a pro rodiče náročnější než v jiných školách. Společné školní akce, jichž se účastní i rodiče, jsou páteří školního roku, a mnohé žakovské aktivity, které bývají v běžných školách vnímány jako mimoškolní, se odehrávají v rámci školy.

EKOŠKOLKY

Environmentální výchova a pobyt v přírodě hrají bezesporu nezbytnou roli ve výchově dětí. Ekoškolka by se měla na první pohled odlišovat od normální školky zajímavě řešenou zahradou, interiérem zhotoveným za použití přírodních materiálů, širokou škálou exteriérových aktivit, do nichž jsou, v optimálním případě, zapojeni i rodiče dětí a v neposlední řadě i stravování biopotravinami. Označení ekoškolka je zatím volně použitelné, tzn. není zapotřebí registrace ani zvláštního povolení. Ekoškolkou se tedy může stát jakákoliv školka se schváleným programem MŠMT, která se zkrátka rozhodne vést děti k větší zodpovědnosti vůči svému okolí a povýšit klasické hlídání dětí v nepřítomnosti rodičů na výchovu budoucích uvědomělých občanů. Základním pilířem ekovýchovy je především denní pobyt v přírodě, optimálně v lese nebo na speciálně upravené zahradě, kde se objevují rozličné přírodní materiály. Dalším předpokladem je zdravé stravování – tzv. biologické produkty. Cílem tohoto stravování není pouze biokvalita surovin, nýbrž i sezónnost potravin. Některé školky mohou jít ještě dále a kromě produkce potravin vést děti zároveň i k jisté míře zodpovědnosti přidělením vlastních záhonků, na nichž si dítě samo pěstuje svou vlastní úrodu, za kterou nese zodpovědnost. Dítě si na těchto principech snáze uvědomí množství úsilí vynaloženého na vypěstování svého cílového produktu. Učí se pečovat o plodiny a v neposlední řadě si osvojuje i určité principy a zákonitosti přírody spojené s cyklem ročních období a transformací pouhých semínek v rostliny a jejich následné zpracování v konečné produkty. Díky těmto idejím je dítěti umožněna smysluplná náplň venkovních aktivit, tzn. je podporováno jeho setrvávání v přírodě za jakéhokoliv počasí a otužování

pedagogické přístupy

TYPY VÝCHOVY V SOUČASNOSTI

Maria Montessori

lesní školka

zdraví a zlepšování imunity. Děti v přírodě rozvíjejí podobné schopnosti jako děti ve třídách – využívají svou představivost a navíc se ihned mohou přesvědčit o jejich realizovatelnosti.

Další podstatnou idejí zřizování ekoškolek je přispívání k udržitel- nému rozvoji celé společnosti, snižování ekologické zátěže provozu mateřských škol a aktivního zapojování rodičů a osob blízkých do procesu péče o životní prostředí. Možností, jak se těmto idejím přiblížit je několik. Již existující klasické mateřské školky mohou k ekologičtějšímu provozu přispět zejména instalací solárních panelů a vlastní energetické soběstačnosti, instalací konteinerů na tříděný odpad v prostorách školy či kompostováním bioodpadu v areálu školky.

LESNÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY

Lesní mateřská škola by měla minimálně využívat principy ekoškolek, nicméně z hlediska teoretických ekonomických studií vychází její provoz levněji, jelikož není závislá na na zázemí budovy. Děti jsou venku často za každého počasí, což pozitivně přispívá k jejich otužování. Po vzoru lesních školek v Německu se skupinka žáků schází se svým pedagogem často na zastávce a odtud se vydávají společně do přírody, kde stráví celý den. Děti jsou nuceni si s sebou nést veškeré vybavení a stravu na zádech.

Lesní mateřské školky v ČR

Program lesních mateřských školek byl u nás spuštěn jako pilotní dvouletý. Snahou je řešit palčivou situaci kapacit předškol- ních zařízení u nás. Lesní program se však potýká s několika úskalími. Velmi často se nachází v rozporu s hygienickými nor- mami i legislativou.

Většinu těchto problémů se zřizovatelé lesních školek snaží řešit právě integrací s již existující klasickou školkou či využíváním prostor jiných vzdělávacích zařízení za úplatu. Tento princip jde do jisté míry proti celé ideje ekonomičnosti, jelikož se díky těmto opatřením celý provoz několikanásobně prodražuje. Vzhledem k tomu, že existence takovýchto zařízení je prozatím zcela na počátku, ve školkách se platí školné, které často značně převy- šuje výdělky rodičů nastupujících do zaměstnání po mateřské dovolené, takže není ani odpovědí řešení problému adaptace rodičů na trhu pracovních příležitostí. Program těchto školek často končí v poledních hodinách, což znamená, že nenabízí rodičům hlídání dětí, které by dokázalo pokrýt osmihodinovou pracovní dobu.

V ideálním případě má školka vlastní zahradu v blízkosti vod- ního toku, se suchým záchodem a děti přespávají venku nebo ve vlastním zázemí srubu, stanu či jurty. Problém bývá s přivo- dem pitné vody. To je často řešeno dodáváním barelů s pit-

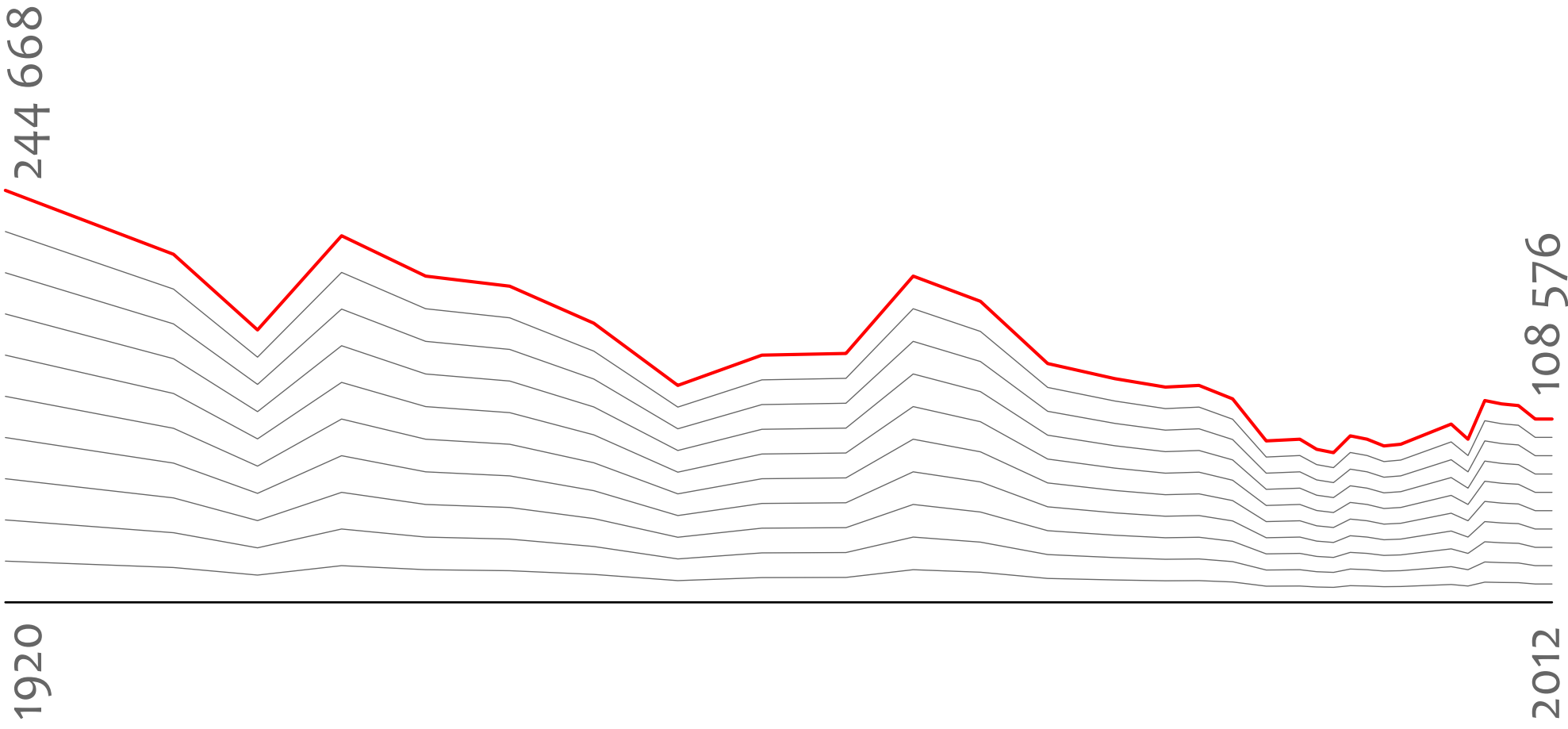
nou vodou. Ve srubu je možno zřídit kuchyňku, kde kuchařka připravuje jídlo často za pomoci dětí, což z hlediska hygieny bývá jedním z problémů. Dalším úskalím může být situace, kdy má dítě potřebu jít na záchod a tudíž je nuceno ji vykonat v rámci areálu.

MINIŠKOLKY

S ohledem na zachování charakteru výchovy individuální péče byla roku 2008 zanesena do zákona nová typologie předškolní výchovy. Z hlediska norem je zákon vůči tomuto typu značně benevolentní. Jedná se o neziskovou péči o děti od šesti měsíců do 7 let věku. Na jednu osobu připadají maximálně 4 děti, přičemž se do tohoto počtu počítají i děti vlastní do věkového limitu 7 let. V jednom časovém okamžiku může být v miniškolce pečováno maximálně o 4 děti. Cílem této nové typologie školek bylo vytvoření optimálních podmínek pro sladění pracovních a rodinných podmínek pro výchovu dítěte. Z praktického hledis- ka se jedná o rodičovskou výpomoc hlídání dětí za předpokladu zanesení do zákona. Výchova často probíhá v prostorách, kde sama vychovatelka/pečovatelka žije.

demografické údaje

PORODNOST V ČR V LETECH 1920 - 2012

navrhování pro děti

VZTAH DÍTĚTE K PROSTŘEDÍ STAVEB

Normálně určující parametry pro tvorbu staveb uvnitř i vně staveb jsou forma, struktura, barva a funkce.. **Pro děti je hodnota prostoru především tvořena funkcí.**

Neznámé prostředí, absence pocitu kontroly, malá rozmanitost a nedostatek věcí, s nimiž by děti mohly manipulovat, **vedou k regresivnímu chování.**

Domy, jež navrhují studenti architektury, navíc bývají definitivní, neponechávají dětem mnoho prostoru, aby architekturu měnily či upravovaly. **Nevytváří se vazba k místu.**

Dominance dospělého pohledu v navrhování staveb pro děti je dobře vidět na mateřských školách. Praxe je obvykle taková, že děti jsou uzavřeny uvnitř budovy a příležitostně se mohou bavit i venku, na trávníku či zahradě. Uvnitř mají nábytek a plastové hračky v kontrolovaném mikroklimatu, kde teplota, osvětlení i vlhkost zůstávají po celou dobu pobytu stejné. Kognitivní vývoj dětí je tedy výsledkem rutinního prožívání

v uzavřeném prostoru a děti v důsledku toho vnímají architekturu jako něco, co neumožňuje velké změny. Tento jev kontrastuje s teorií dětského vývoje, která tvrdí, že děti jsou ve věcech učení aktivní a motivované.

Venkovní prostor je naopak rozlehlý a otevřený, což umožňuje dětem pohybovat se volněji než uvnitř stavby. Jsou zde stimulovány zelení a přítomností zvířat, jeho mikroklima je přirozené a dynamické. Přináší dětem poznání, že příroda není lidským výtvozem, ale je velmi dynamická a nadčasová. Děti si tak zafixují, že prostor navrhovaný dospělými bez jejich účasti sestává ze dvou částí, stavby a vnějšího prostoru, že domy tvoří člověk a příroda je přirozená. Zkrátka, že architektura není součástí krajiny.

Herna by však měla umožňovat postupnou proměnu či přiměřenou různorodost, aby nepřestávala vyvolávat zájem a uspokojení.

Zažívání prostoru je zásadním, kritickým a nenahraditelným rozměrem růstu a fungování dětí.

V předškolním věku jsou děti geneticky naprogramovány k **objevování světa a vytváření vazeb k přírodě**. Aktivně se snaží chápat okolní svět prostřednictvím hry, která skrze smysly stimuluje jejich kognitivní schopnost. **Emotivně je přitahuje přímý hmatový kontakt. Poznáváním samostatně nabývají vědomostí, objevují logické souvislosti věcí a prostředí.**

Stavba, která umožní dítěti zůstat díky pohybu a sociální činnosti kognitivně bdělým, mu pomůže vytvořit si k prostředí vazbu utvářenou na základě **tří typů smyslových zážitků: kognitivních, afektivních a hodnotících.**

Architektura a krajina jsou dětmi vnímány jako fyziografický prostor, který jim umožňuje předvést svou fyzickou sílu a obratnost, slouží jim k vytváření kontaktů a to jak ve fyzickém tak psychickém smyslu.

Architektura a krajina jsou dětmi vnímány jako fyziografický prostor, který jim umožňuje předvést svou fyzickou sílu a obratnost, slouží jim k vytváření kontaktů a to jak ve fyzickém tak, psychickém smyslu.

Odborné studie doporučují uplatňovat ve výuce navrhování architektury pro děti mezioborový přístup, tedy **začlenit do ní znalost dětského kognitivního vývoje a také krajinářské architektury.**

Nemohou zaujímat libovolné tělesné pozice, vymezovat vlastní hranice, ukazovat vlastní sílu a naplňovat vlastní potenciál.

Motorické a smyslové aktivity.

Empirické studie ukazují, že je vhodné mateřské školky a nemocniční oddělení propojovat s venkovními prostory, především se zelení.

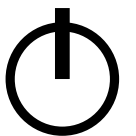
Architektura a její okolí jsou rovněž sociálním prostředím, kde si děti hrají s vrstevníky či dospělými a navazují přátelství a známosti a kde dochází ke zmírnění sociální regrese a odmítání. **Při hře si děti rozšiřují poznání místa tím, že se učí přizpůsobit činnosti ostatních, zejména vrstevníků.**

denní program

7,30 - 8,45	Příchod dětí do školky, ranní hry dle vlastní volby a přání dětí, individuální či skupinové. Děti mají ve školce k dispozici veškeré hračky a vybavení. Práce s barvami, nůžkami, modelování (starší děti pracovní listy).
8,45	Komunitní kruh – vyprávění, co děti dělaly, na co se těší, trénování paměti, rozvíjení fantazie, pohybové hry, zpívánky
9,15	Hygiena, dopolední svačinka. Dopolední výuková tématicky zaměřená činnost – výtvarná, sportovní, hudební, dramatická, AJ hrou (při hezkém počasí venku, jinak v prostorách školky)
10,00 – 11,45	Vycházky do okolí, na hřiště, výlety, návštěvy divadla, solné jeskyně, akce školky
11,45 – 11,55	Hygiena, příprava k obědu – děti pomáhají při prostírání
11,55 – 12,30	Oběd
12,30 – 13,00	Převlékání do pyžamek, předčítání pohádky
13,00 – 14,30	Odpočinek - spánek - relaxace
14,30 – 15,15	Vstáváme, protahujeme se po odpočinku, svačíme
15,15 – 17,00	Volná hra dle harmonogramu a přání rodičů, kroužky, při hezkém počasí pobyt na zahradě

Didakticky cílené činnosti probíhají v průběhu celého dne formou individuální, skupinové či kolektivní práce s přihlédnutím k věku a potřebám dítěte.

analýza

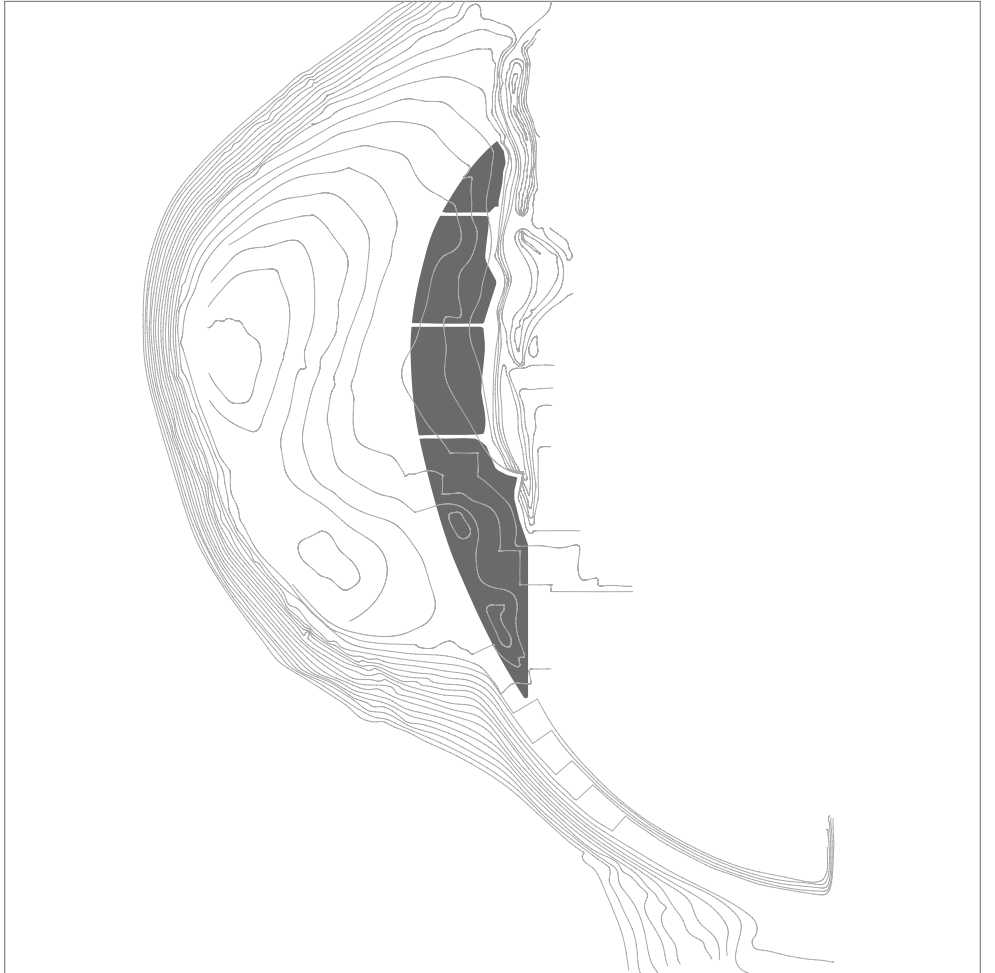
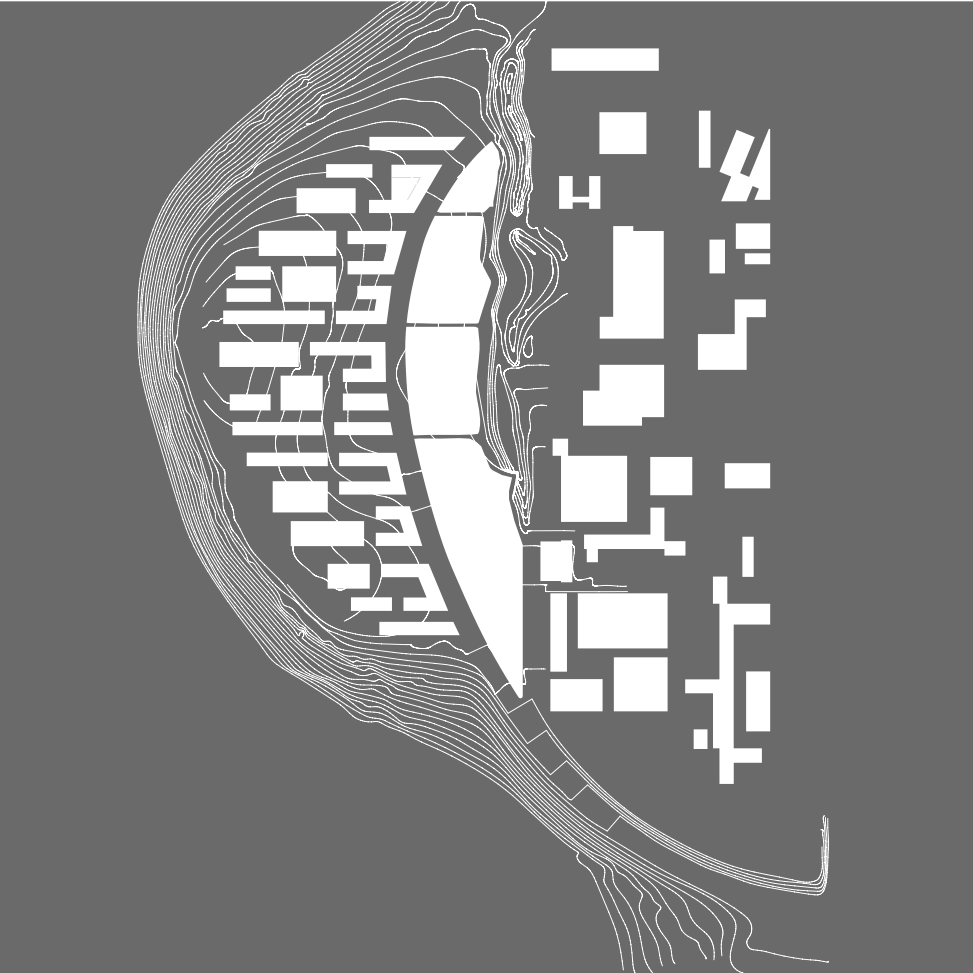
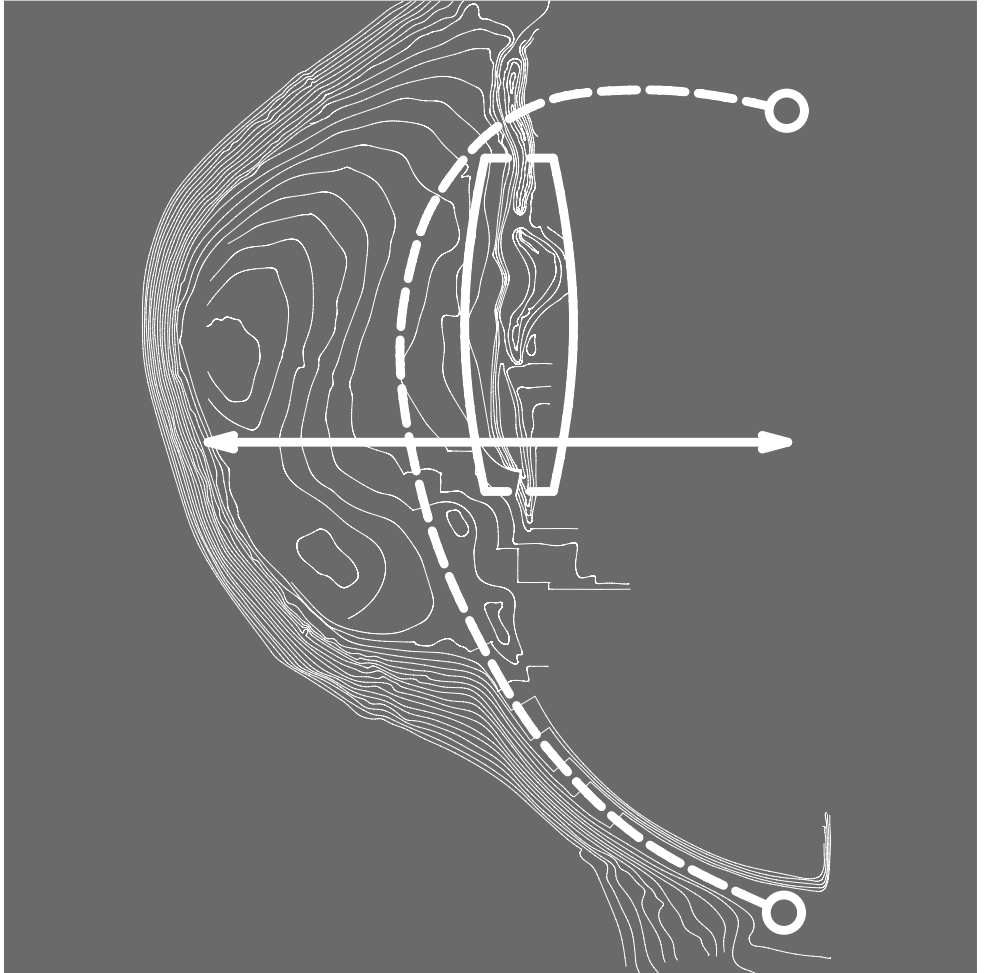
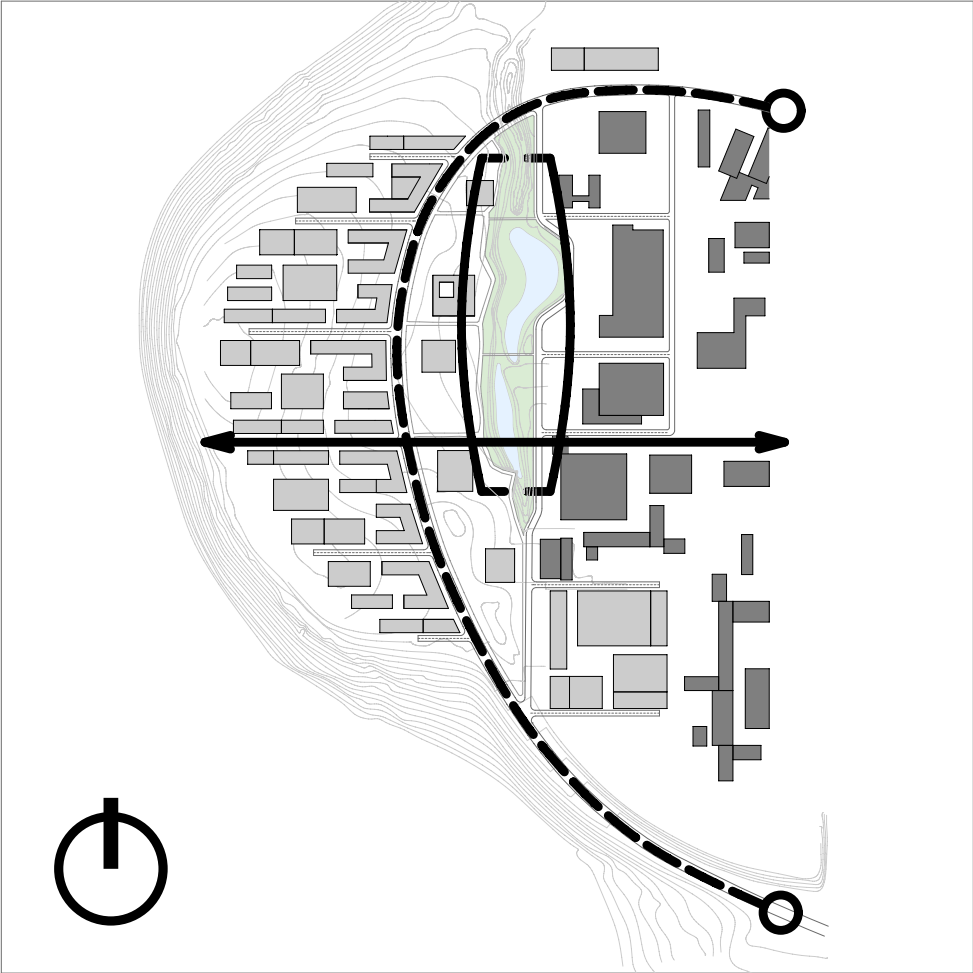
Hlavním kompozičním a orientačním prvkem části Melaten je severojižní “bulvár”, na který jsou navázány šachovnicovým systémem jednotlivé klastry, jejichž náplň je řešena individuálně. V části Melaten se nachází 11 klastrů. Dětské centrum se nachází v samostatném klastru a přímo přiléhá k parku. Orientace budov je západně-východní.

Hlavními znaky městských bulvárů jsou šířka, význam komunikace, služby v parteru - pulzující veřejný prostor či prostor pro národní slavnosti, vlastenecká hrdost. Bulvár je často osázený v délce stromy.

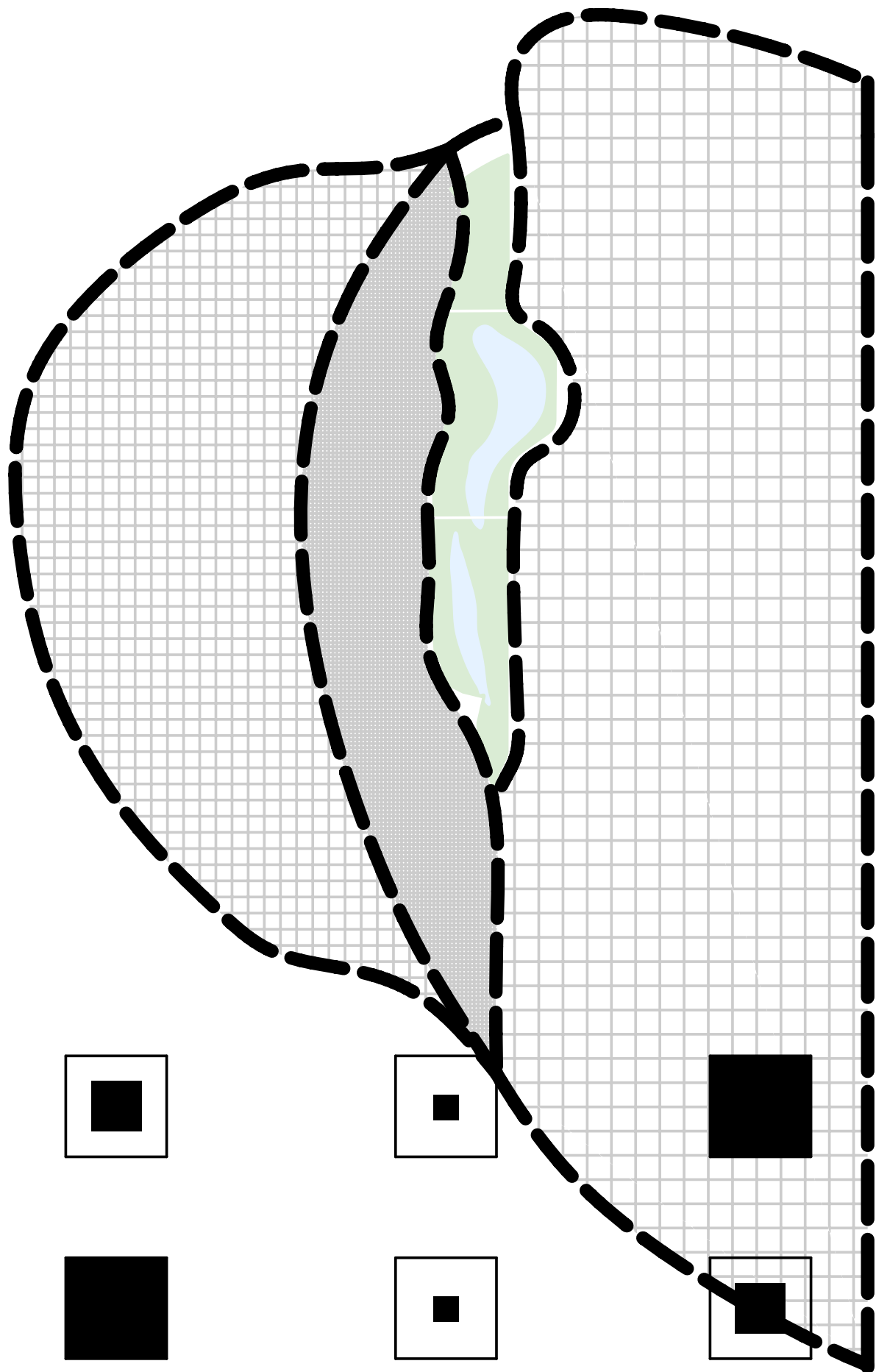
Hlavním veřejným prostorem je zmiňovaný severojižní bulvár a pásový park. Bulvár nese význam hlavní dopravní tepny území, místa pro krátké vycházky. Až na výjimky musí každá osoba vstupující do území projít po části bulváru. Klastery mezi stávající zástavbou a novou částí a solitéry v parku vytvářejí bariéru mezi parkem a bulvárem. Jde o soukromý prostor. Dostupnost parku pro obyvatele nové části je ztížena, přístup do něj je skrze pěší cesty mezi zahradami jednotlivých klasterů. Dochází tedy k izolaci centrální části, oslabení bulváru a absenci významného městotvorného veřejného prostoru.

KOMPOZICE

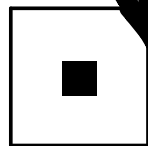
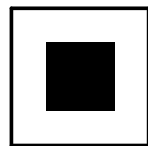
VEŘEJNÝ PROSTOR

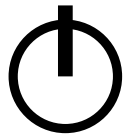
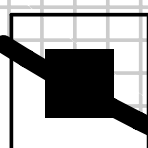
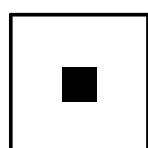
CHARAKTER ZÁSTAVBY

měřítko staveb

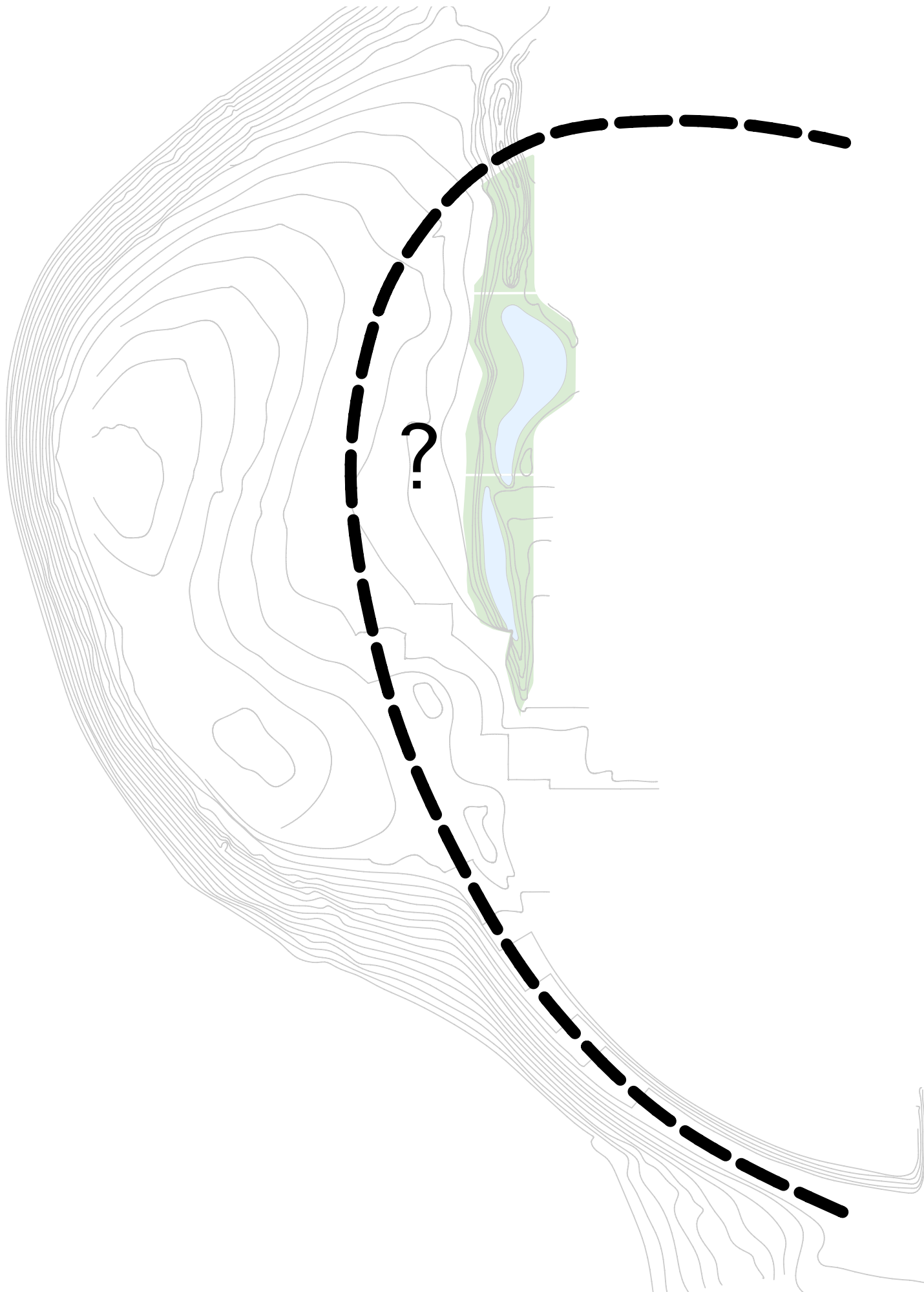

zastavěná plocha

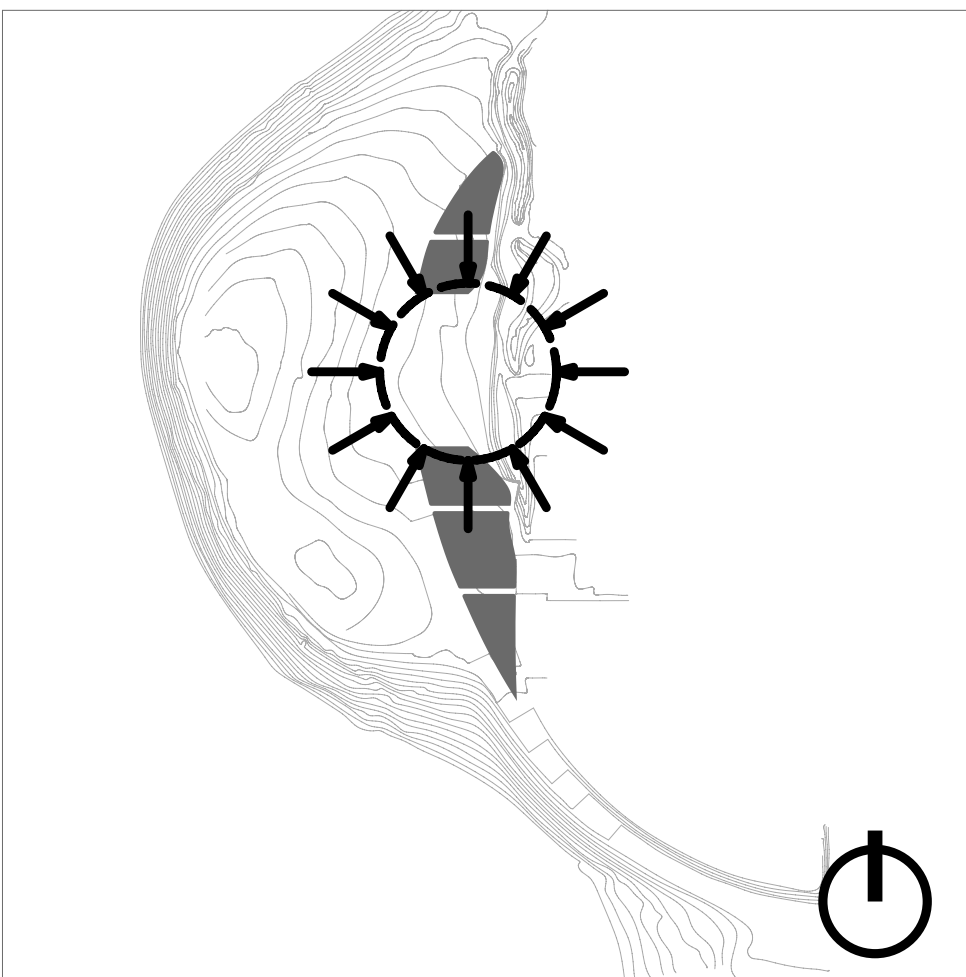
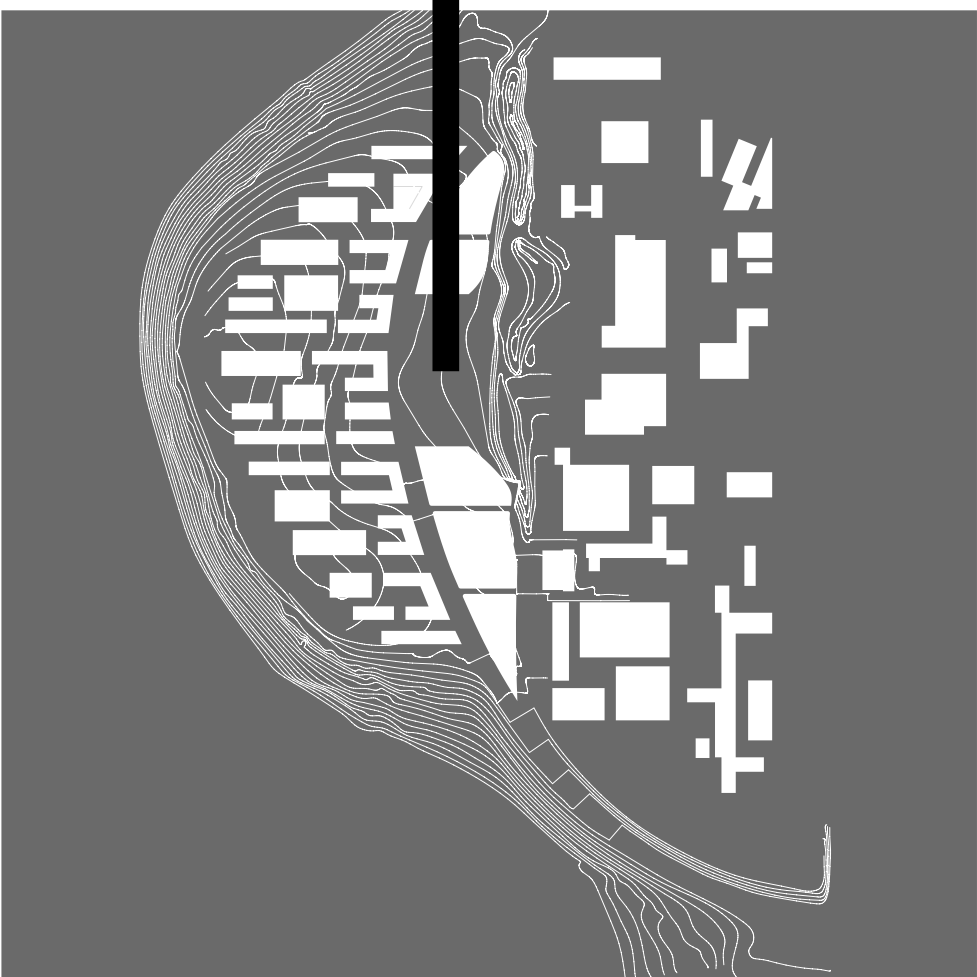
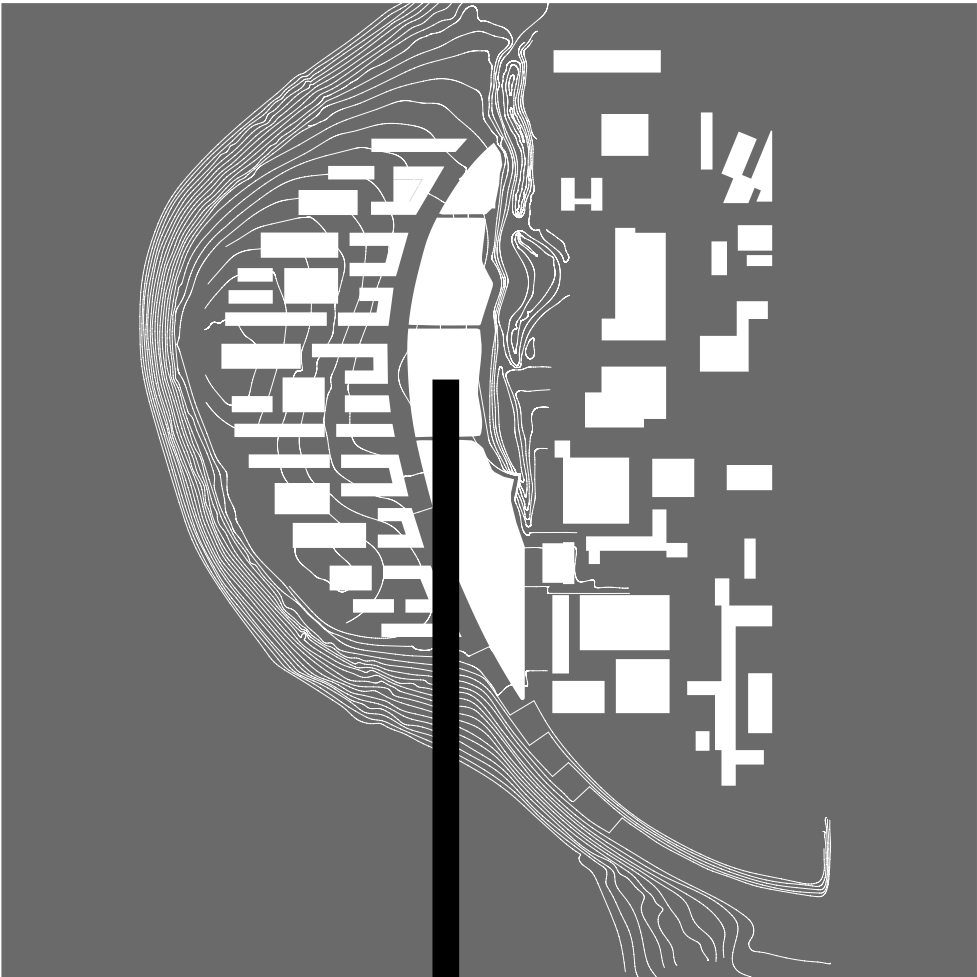

koncept

URBANISMUS

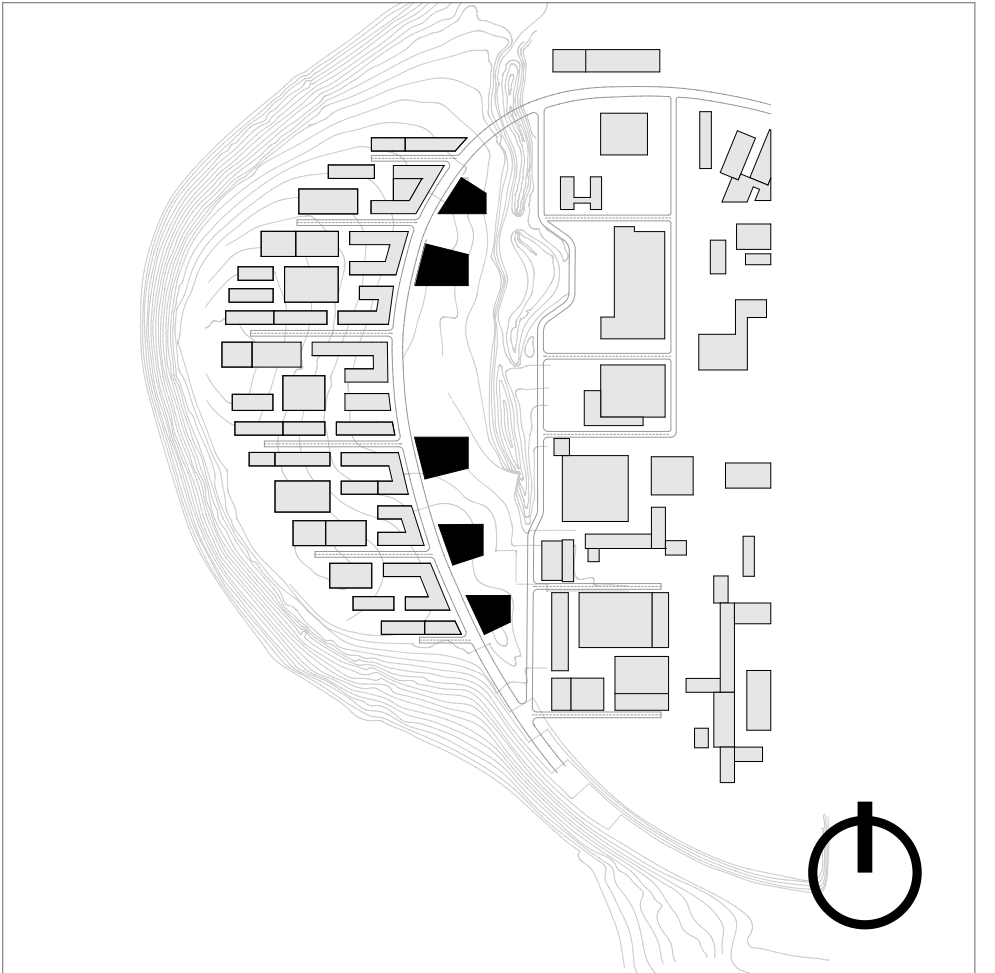
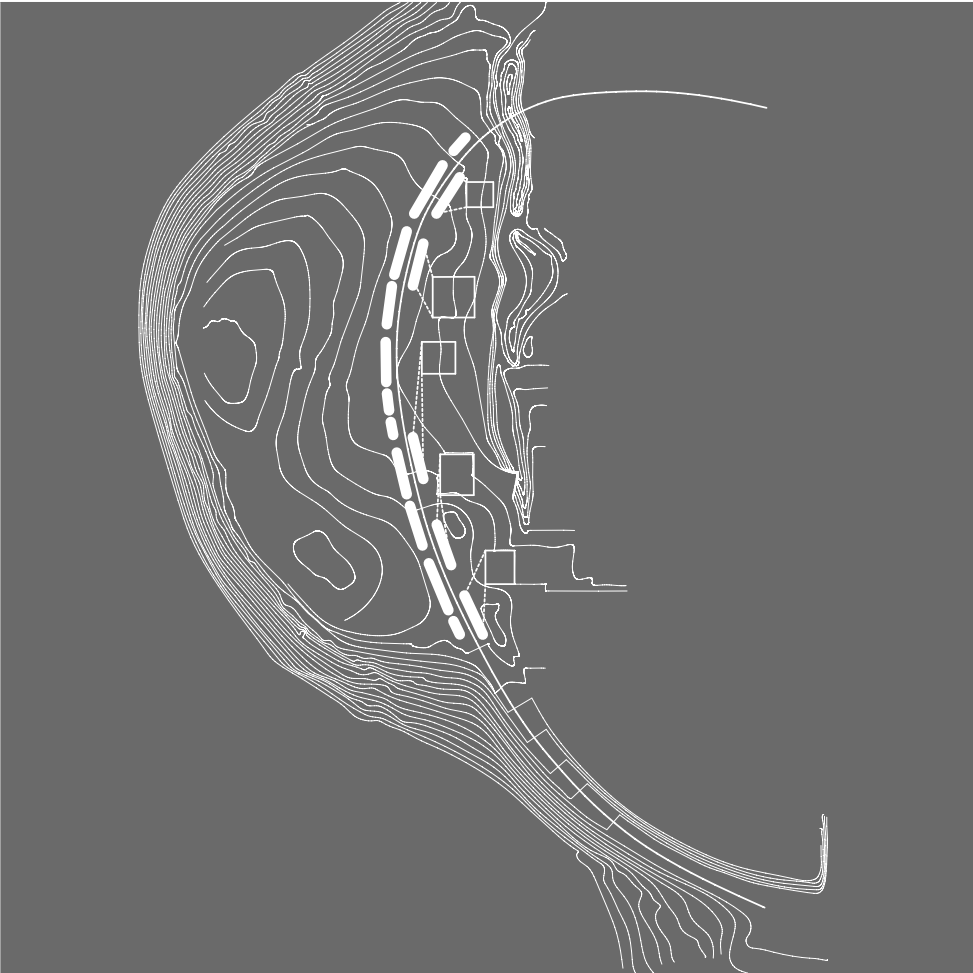

Vrchol křivky bulváru je přirozeným centrem nově vystavěného celku. Uvažujeme ho jako těžiště jak místní tak geometrické, a je tedy polohou nejvhodnější pro centrální veřejný prostor. Spojuje stávající s novým, vytváří prostor pro sociální interakci, městský život, kulturní vyžití. Vzniká náměstí. Z jižní, severní a západní strany definované zástavbou, z východní pak parkem.

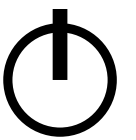
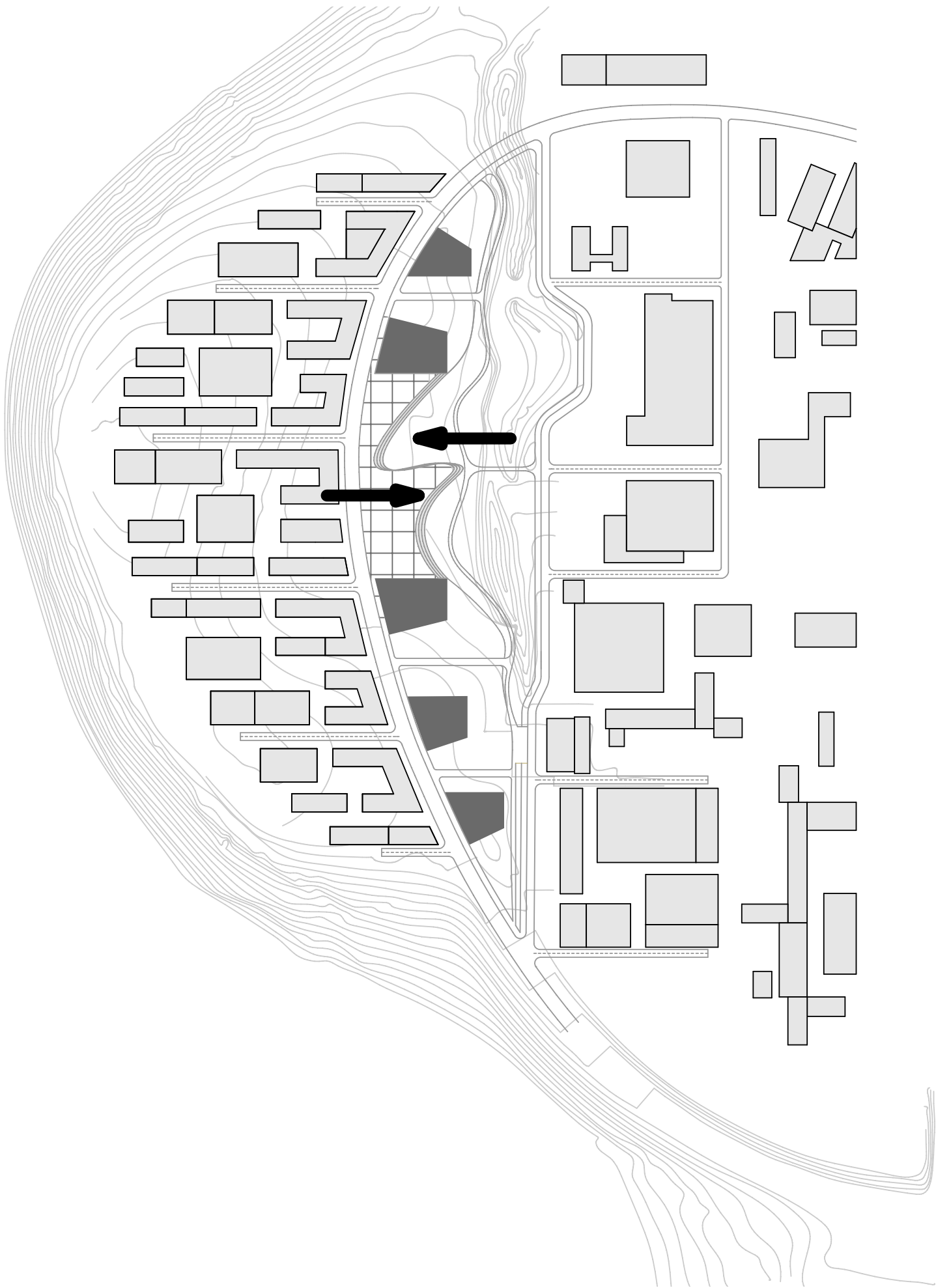

Bulvár je v současné době definován pouze z jedné strany. Tvoří ho deskové budovy a jejich parter na levé straně bulváru. Navrhují posunutí parkových solitérů na uliční čáru bulváru a jejich odsunutí na sever a jih za účelem vytvoření náměstí. Místo tak získává přehlednost a pocitovou čitelnost a nabízí snadnou orientaci pro obyvatele. Ohraničení je nově oboustranné a je definováno bulvárem a životem v parteru.

Cestou k centru, z jižní či severní strany, čelí solitéry chodci. Budovy tvoří tečny křivky bulváru a kolmice k nim (pocit gradace směrem k vrcholu křivky a hlavnímu veřejnému prostoru, průhledy mezi bulvárem a parkem), z opačných stran jsou vymezeny orientací deskových domů, severní a jižní strany budov jsou s nimi rovnoběžné.

Nové náměstí má délku 170metrů a proměnnou šířku 12 až 75metrů. Náměstí přibližuje park bulváru a hlavním budovám na jeho západní straně, zpřístupňuje ho, nabízí pohled do městského parku. Opačným směrem se snaží park dosáhnout hlavní komunikace - zdroje návštěvníků a obyvatel, a vtáhnout je do svých prostor. Rozhraní mezi náměstím a parkem tvoří 4 schody, kde každý má hloubku 2,5metru. Dá se na nich sedět, ležet, svačit, popíjet, kouřit. Atmosféra na schodech se mění v celé délce náměstí. Jsme více ve městě x jsme více v parku.

koncept

BUDOVA

Pro děti je hodnota prostoru tvořena funkcí.

Kognitivní vývoj

Variabilita

Volnost pohybu

Dynamika

Množství zkušeností a zážitků

Musí se v ní dát běhat

Musí se na ní dát vylézt

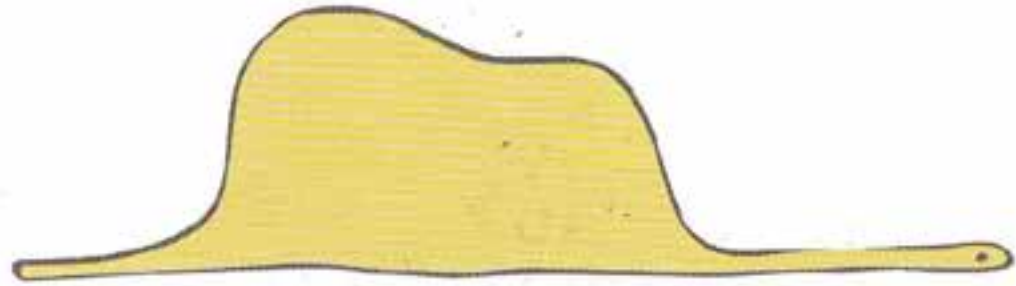
Musí se na ní dát houpat

Musí se v ní dát skákat

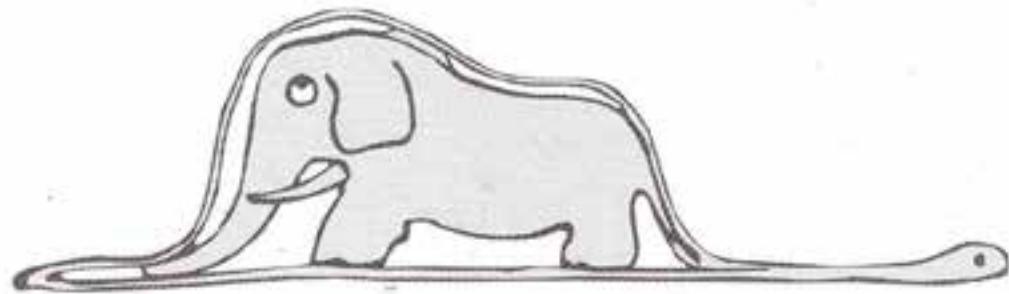
Musí se v ní dát schovat

Empirické studie ukazují, že je vhodné mateřské školky a nemocniční oddělení propojovat s venkovními prostory, především se zelení.

Le Petit Prince

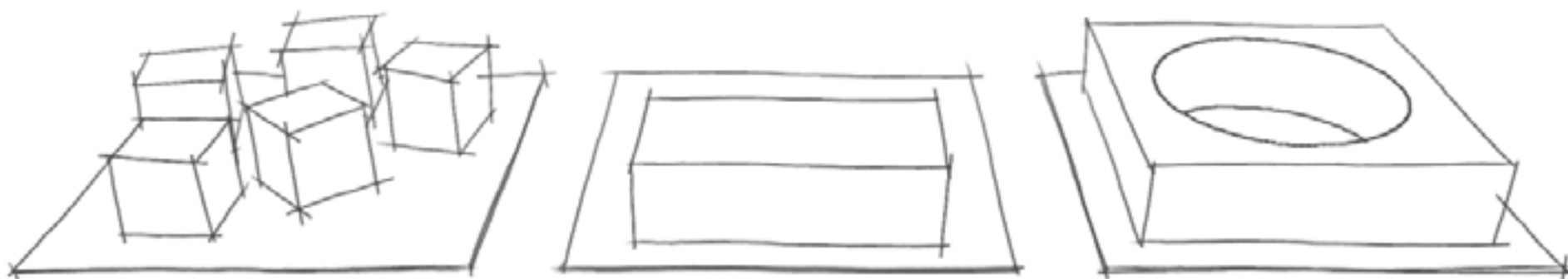
*Mon dessin ne représentait pas un chapeau. Il représentait
un serpent boa qui digérait un éléphant*

*J'ai alors dessiné
l'intérieur du serpent boa, afin que les grandes personnes
puissent comprendre. Elles ont toujours besoin d'explications*

FORMA

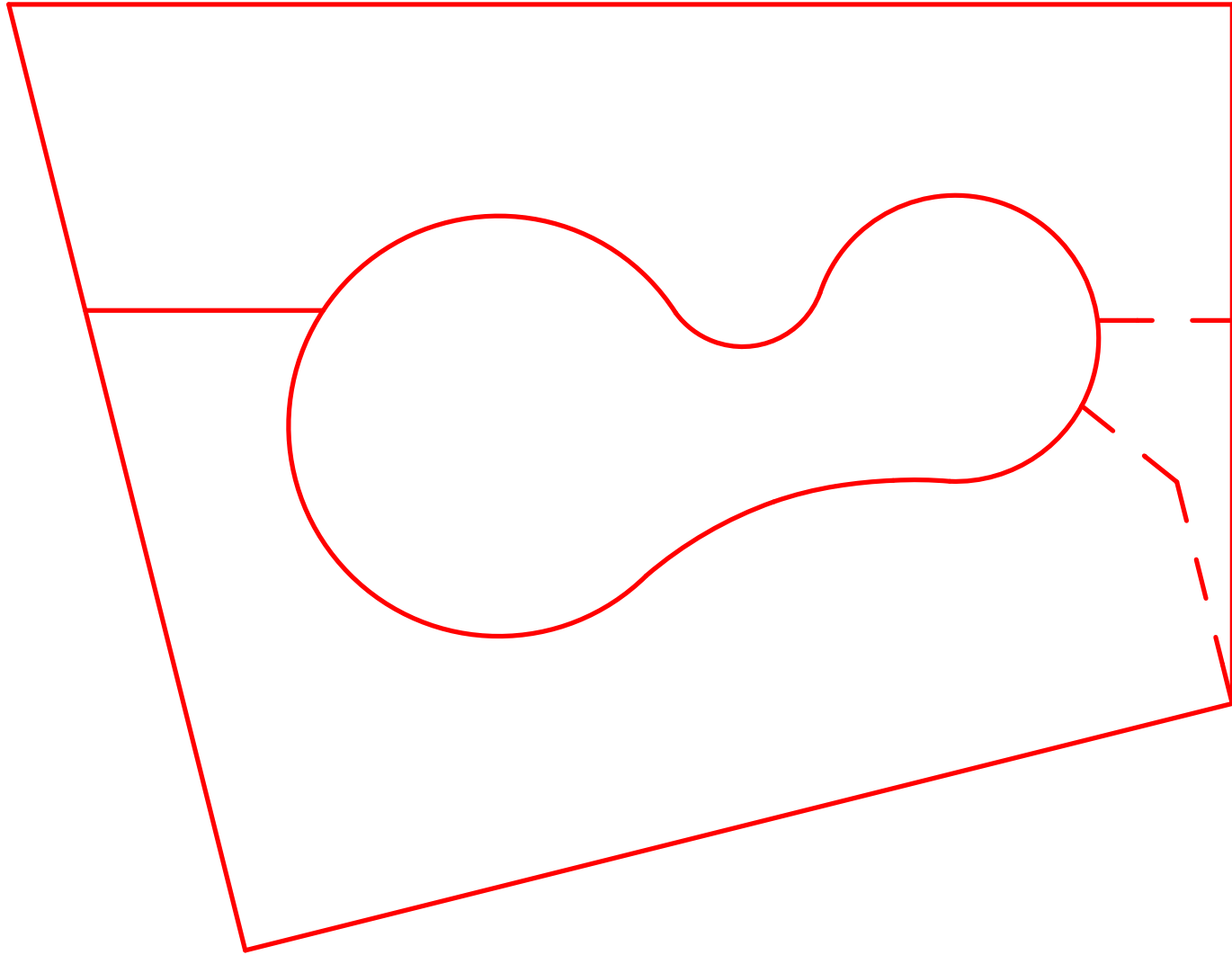
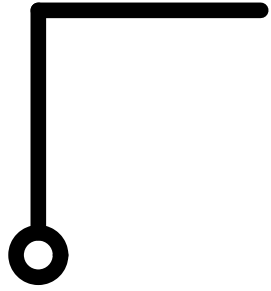

KIKI a BOUBA

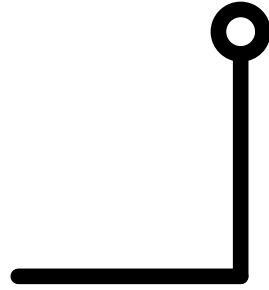

NÁVRH

Soukromá část - zahrada

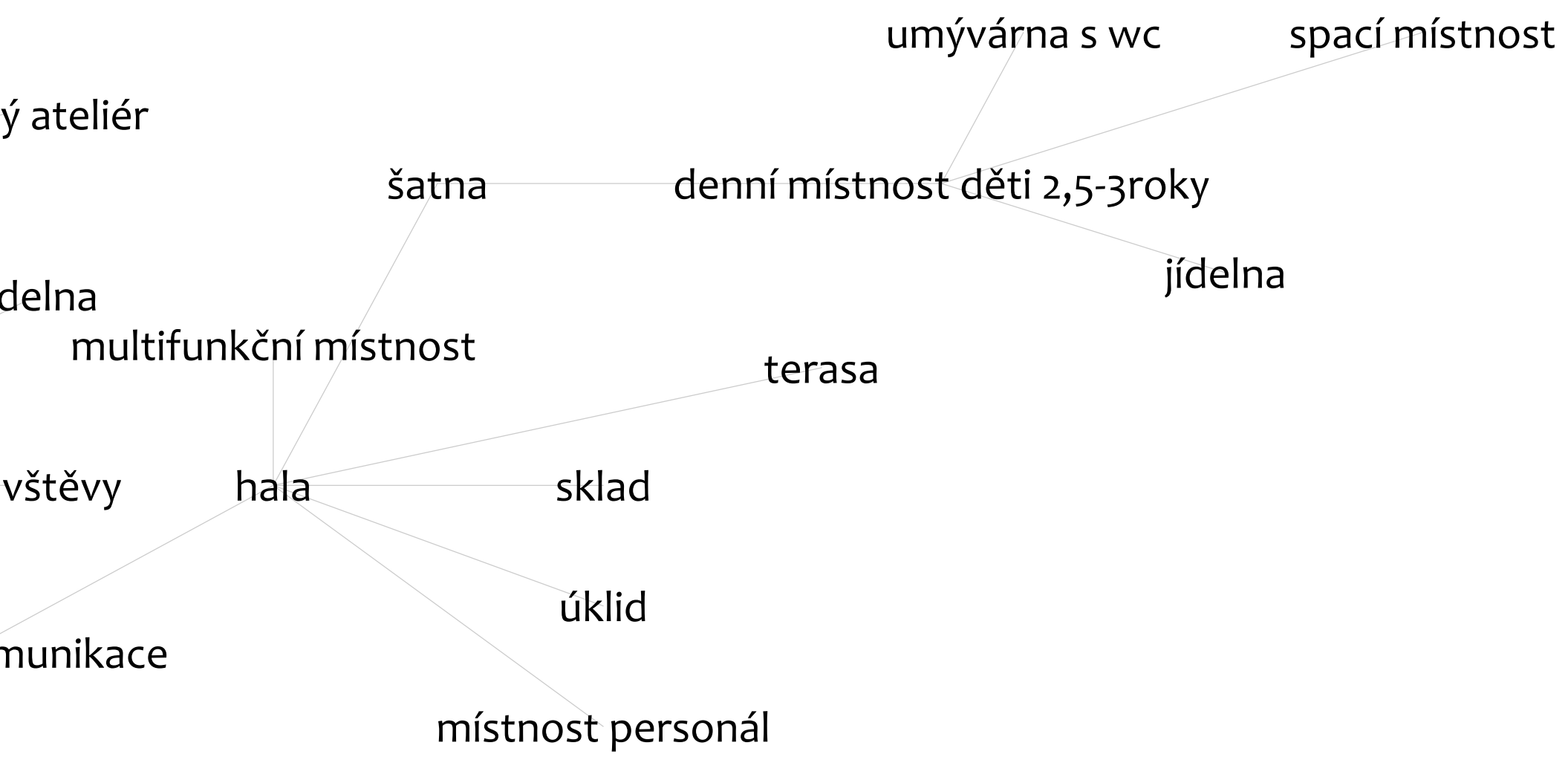
Veřejná část - náměstí

školka

PROVOZNÍ SCHÉMA

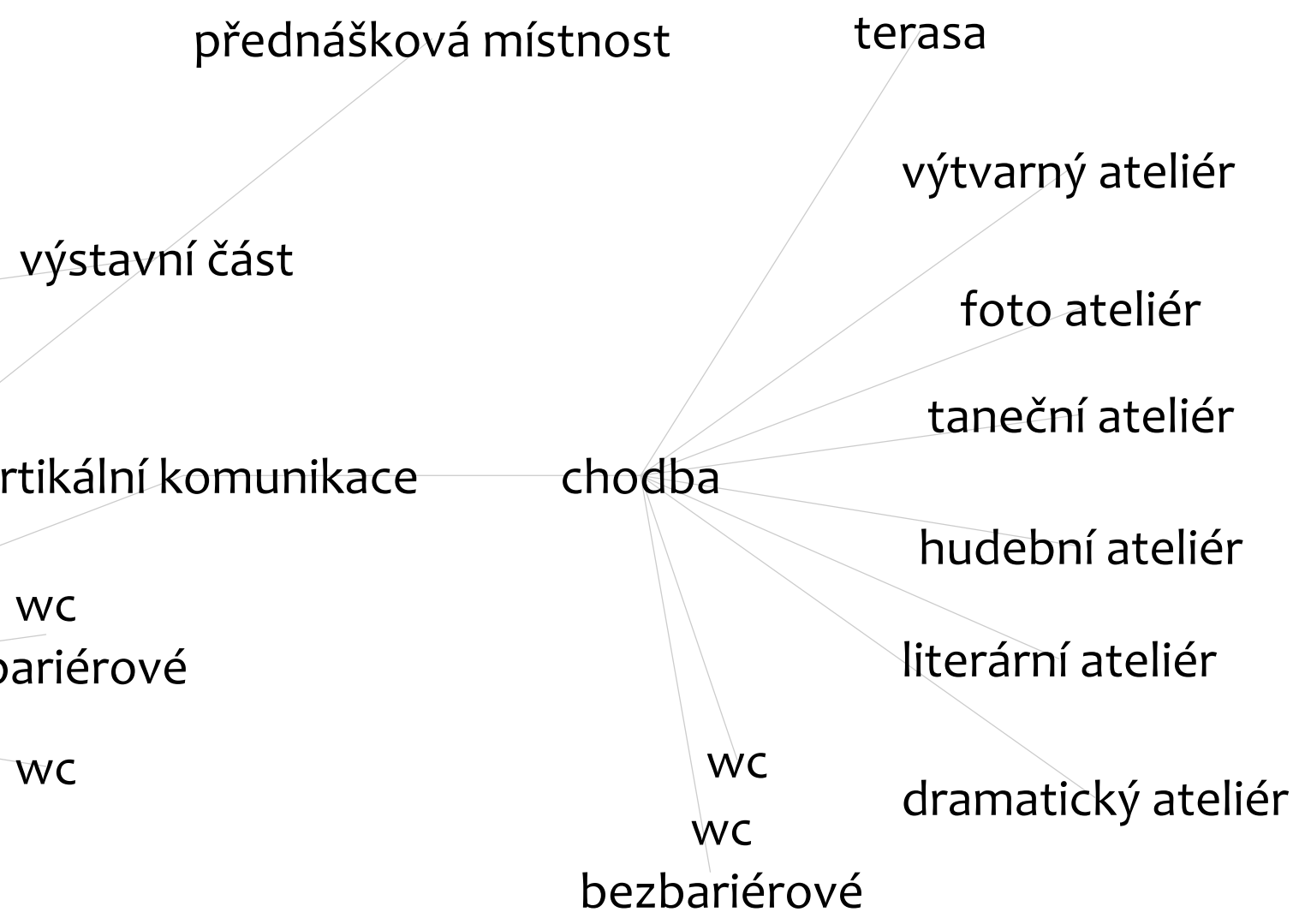

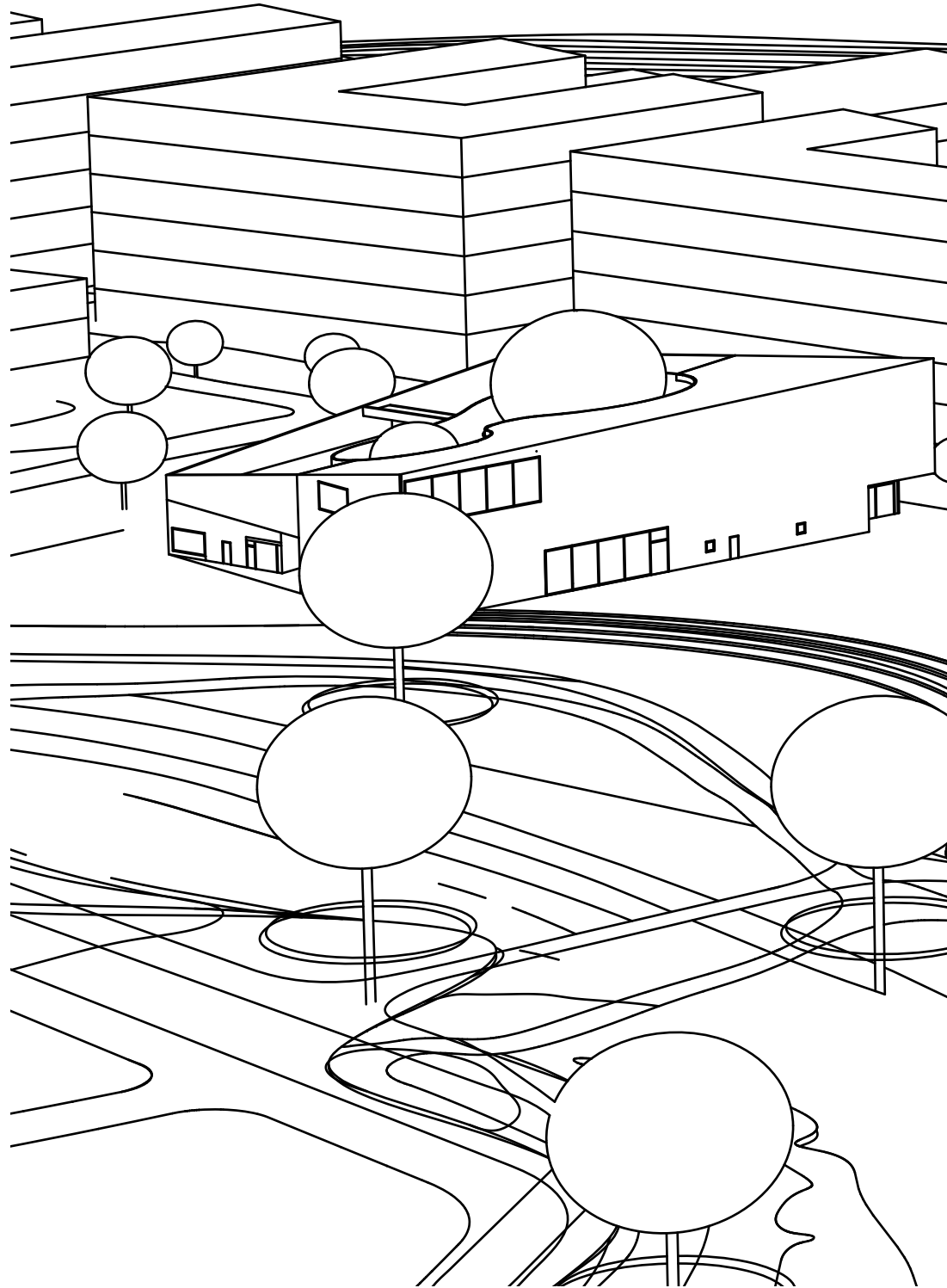
dětská univerzita

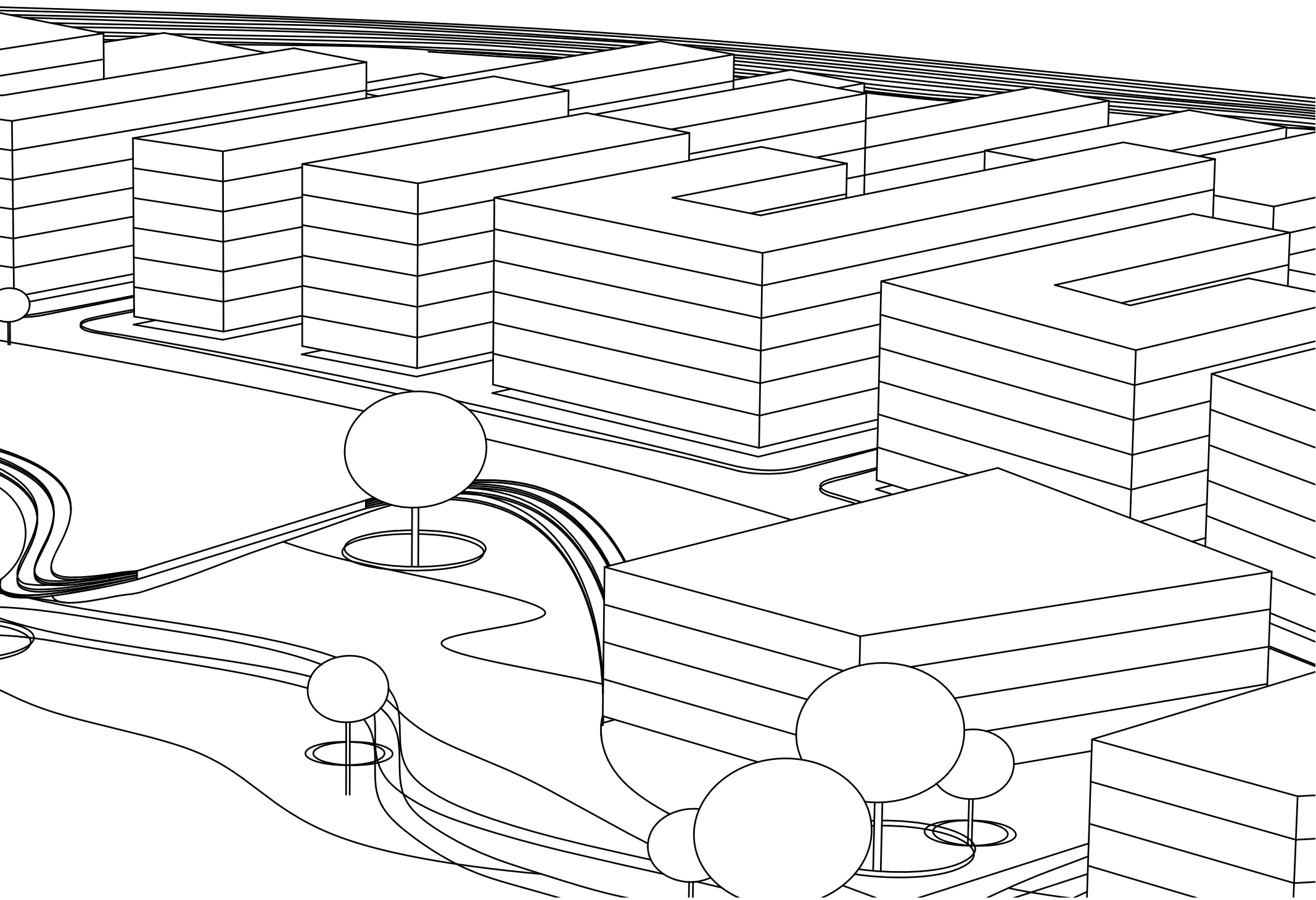
PROVOZNÍ SCHÉMA

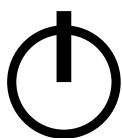
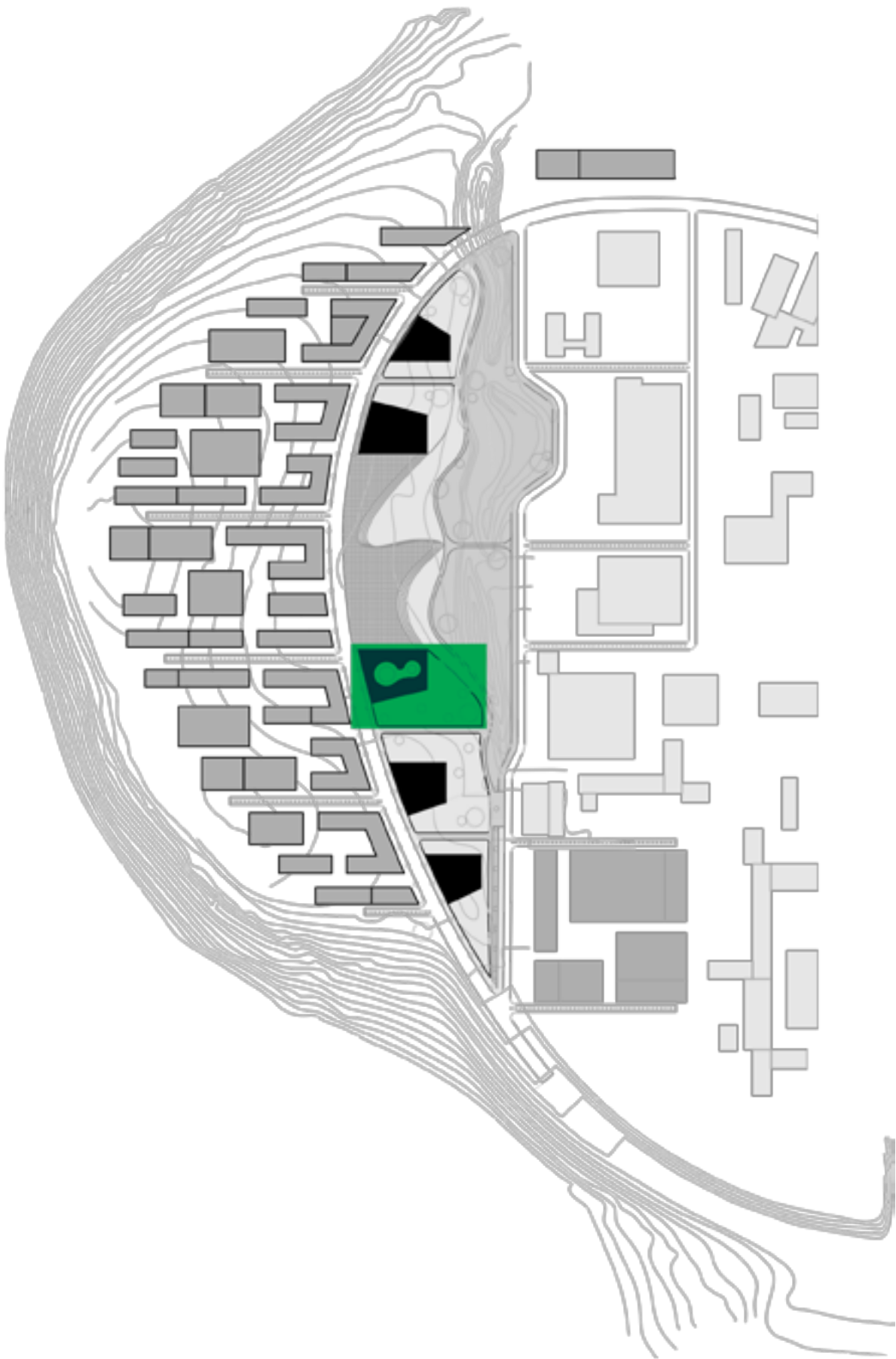

projekt

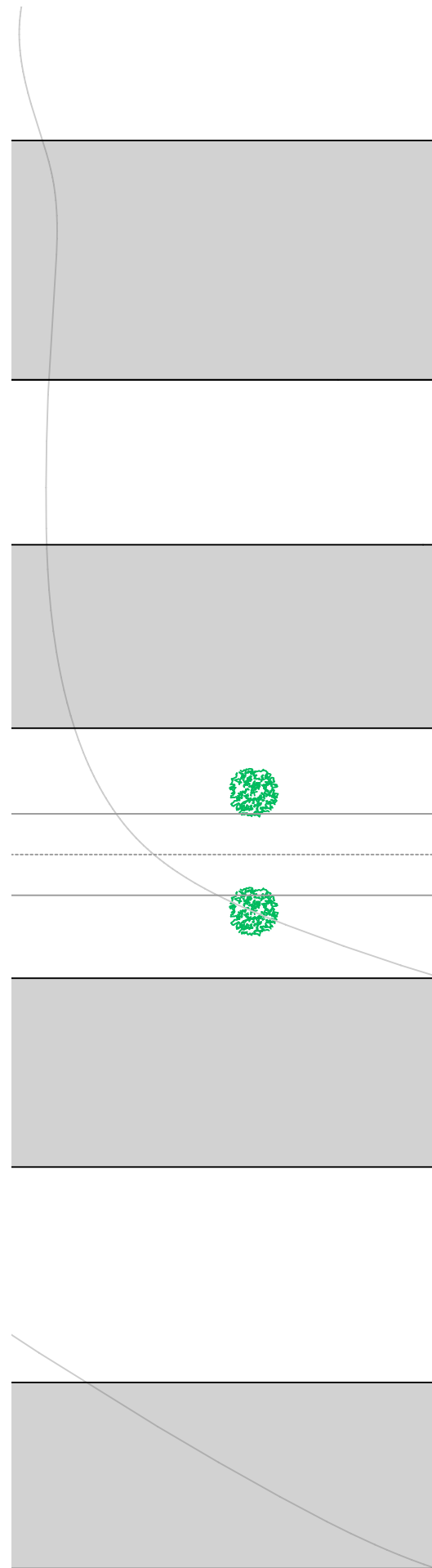

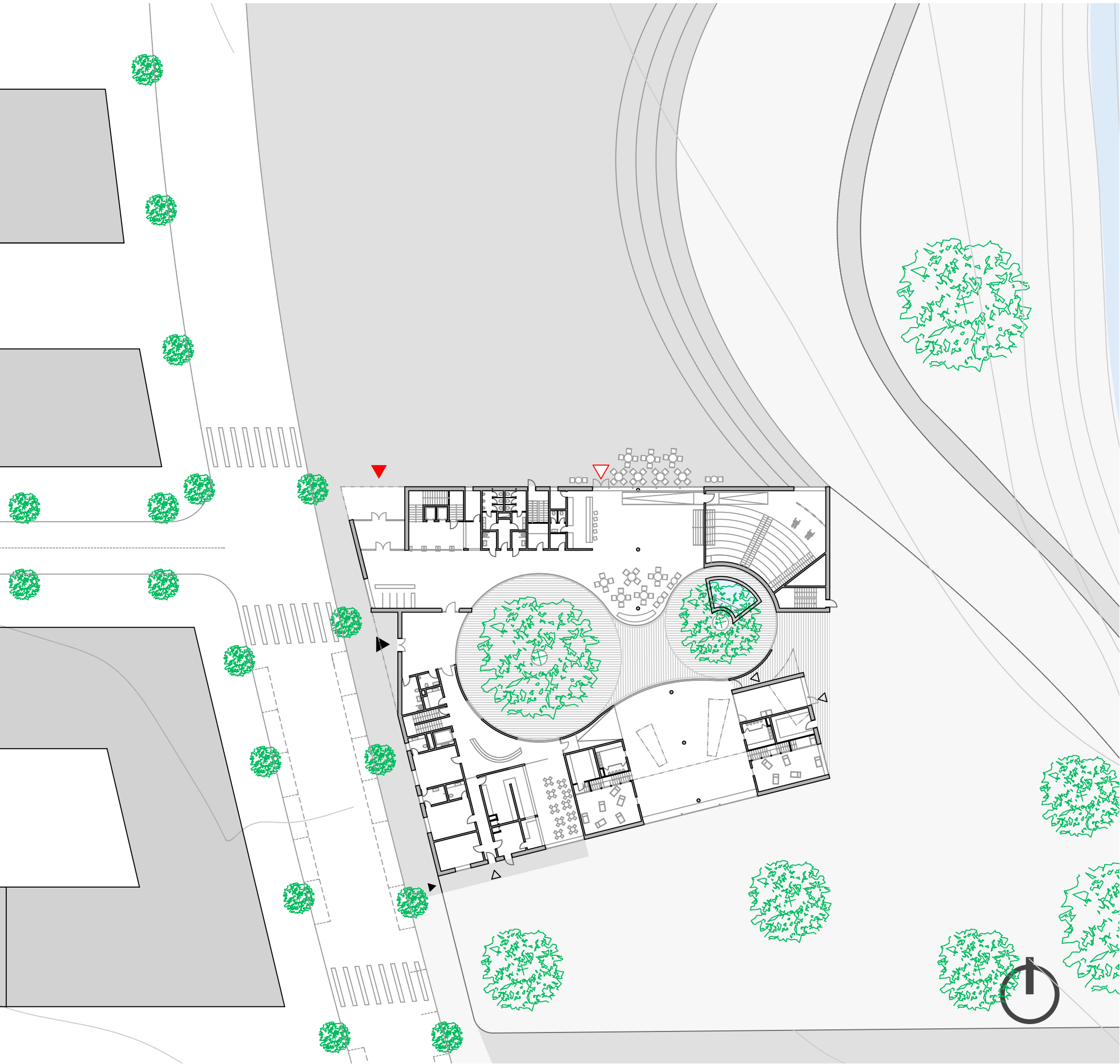

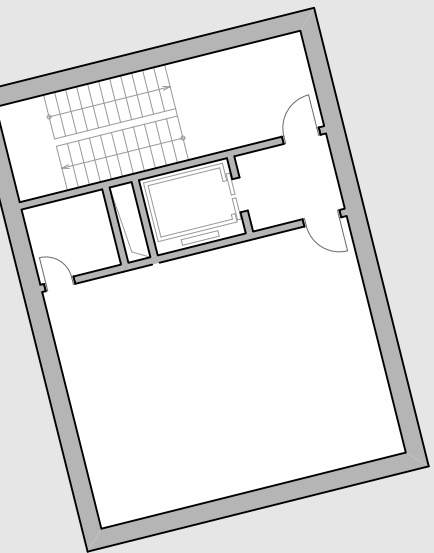
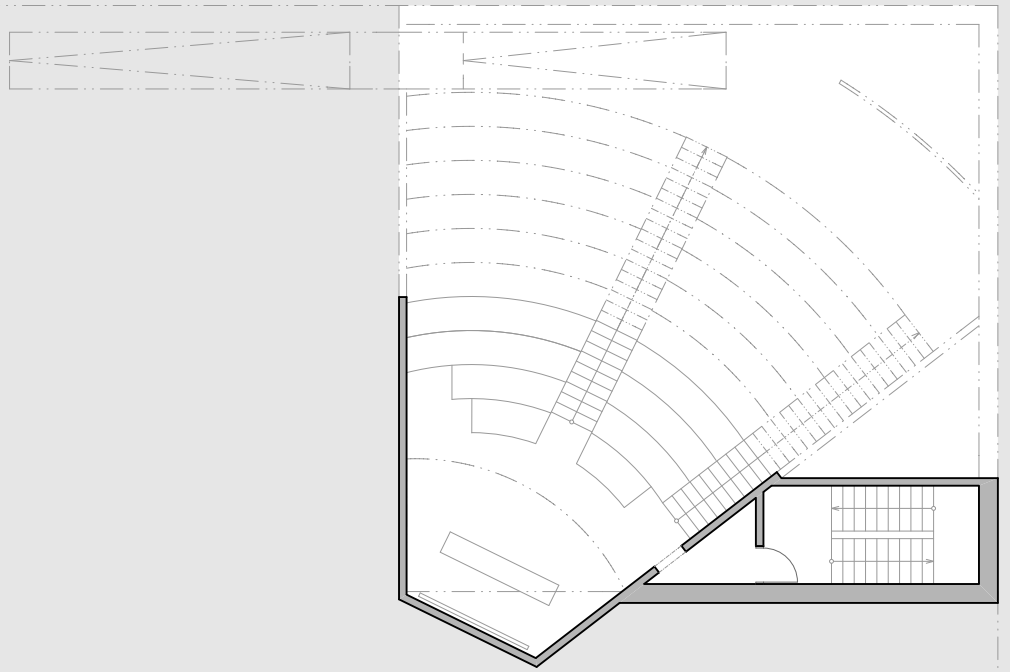
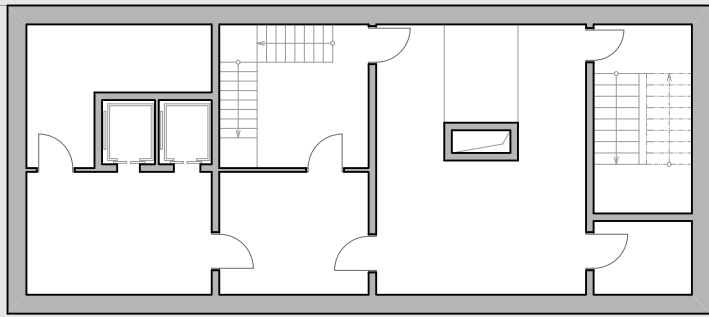
ŠIRŠÍ VZTAHY M1:5000

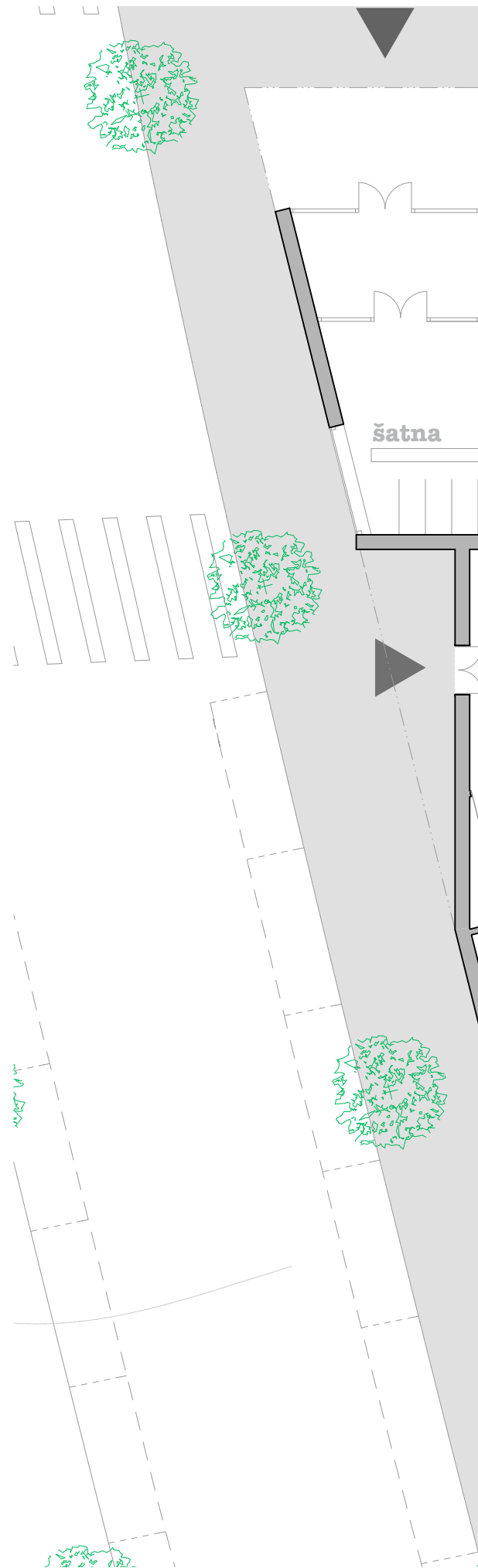

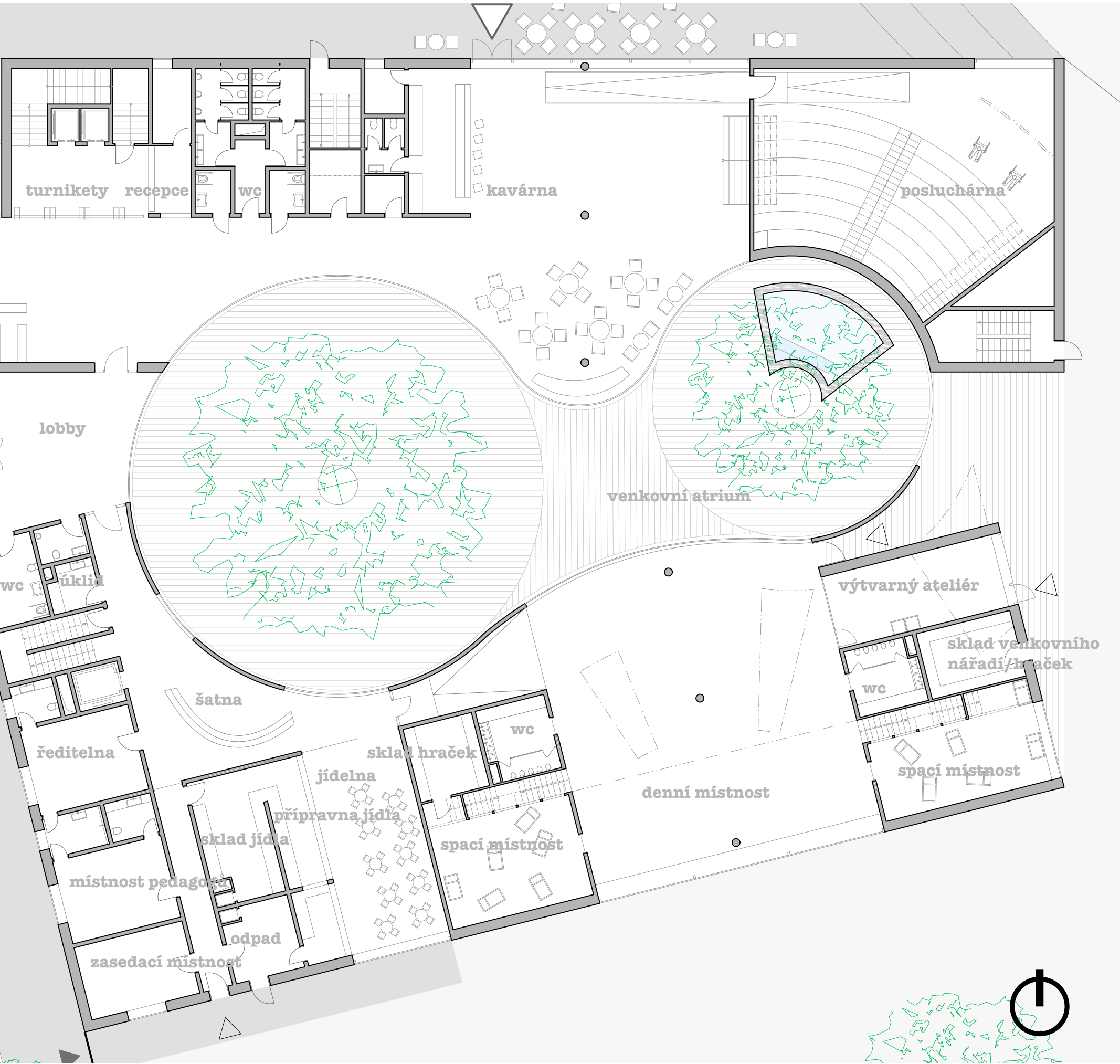
SITUACE M1:500

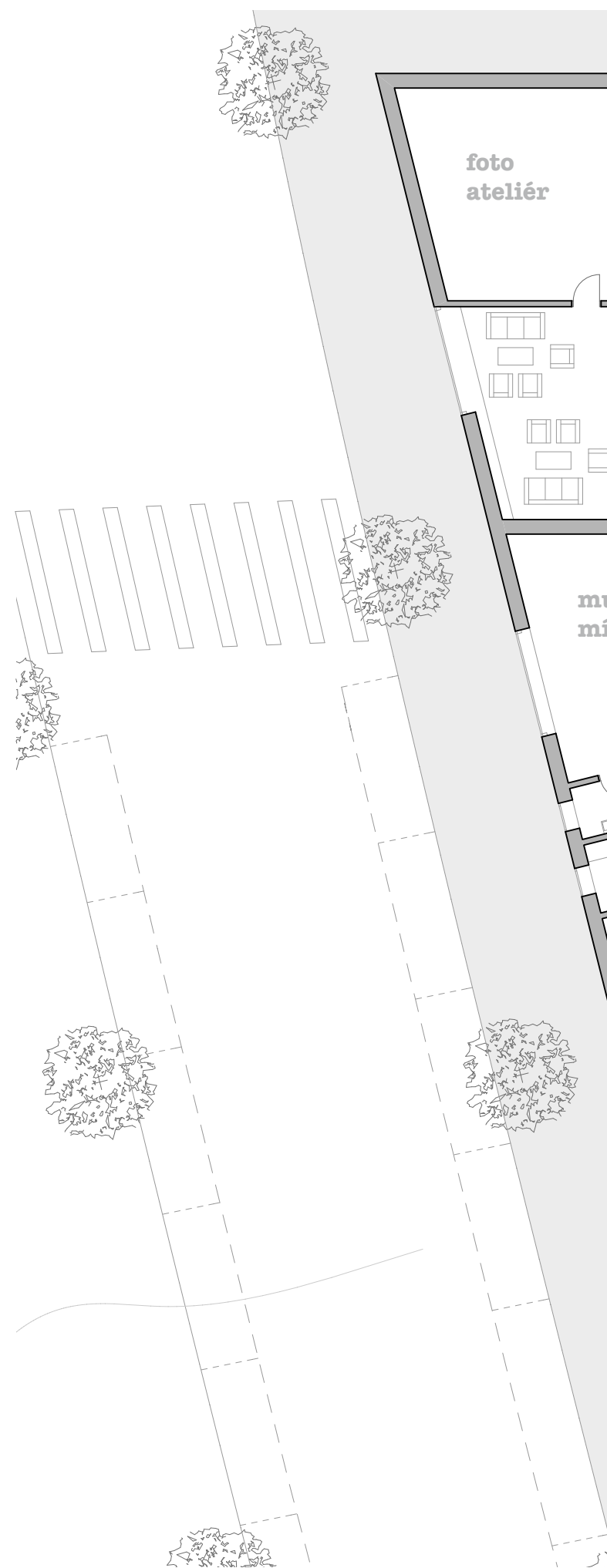

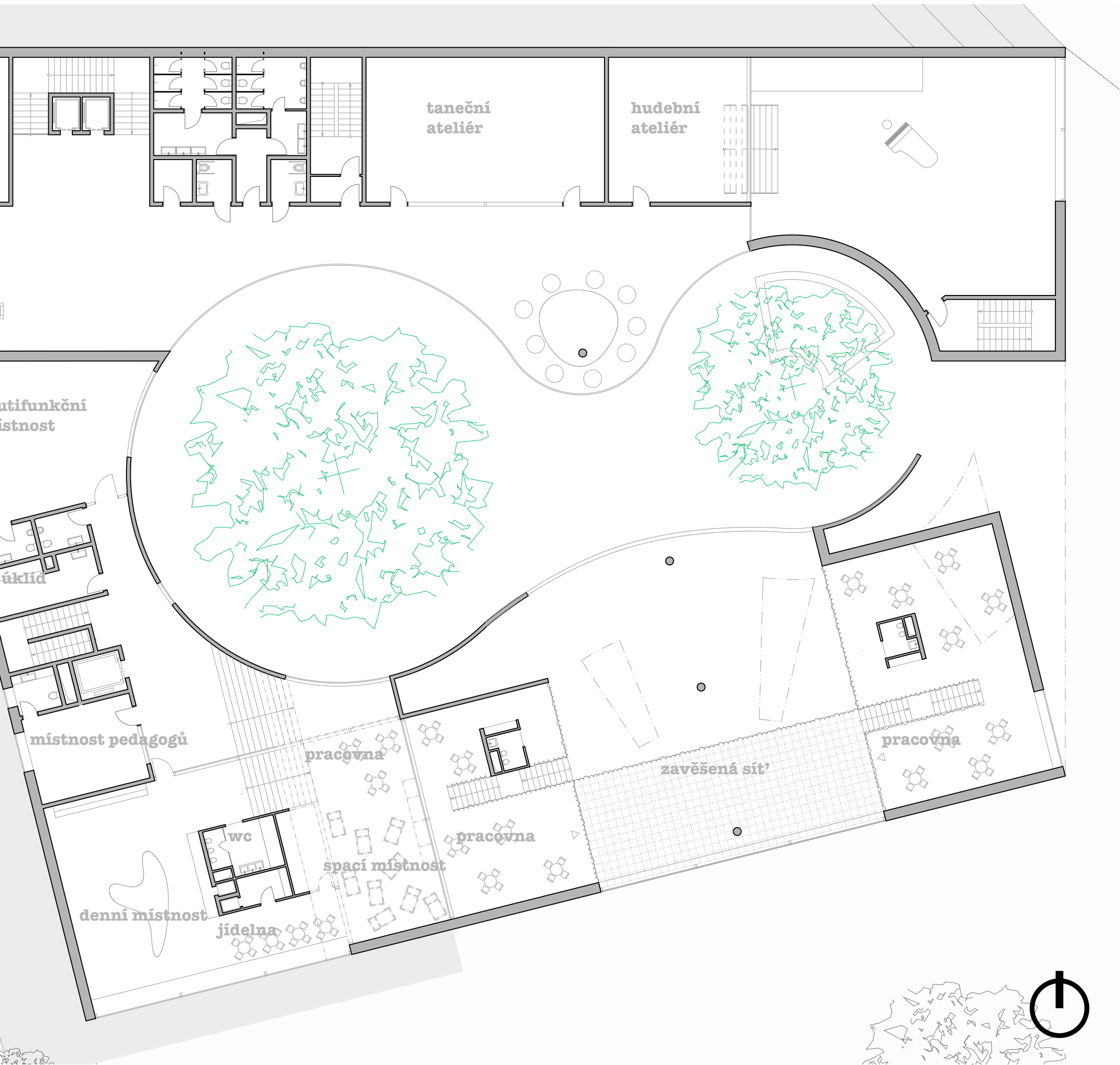

2.NP M1:200

multifunkční
místnost

taneční
ateliér

hudební
ateliér

úklid

místnost pedagogů

pracovna

pracovna

wc

spací místnost

pracovna

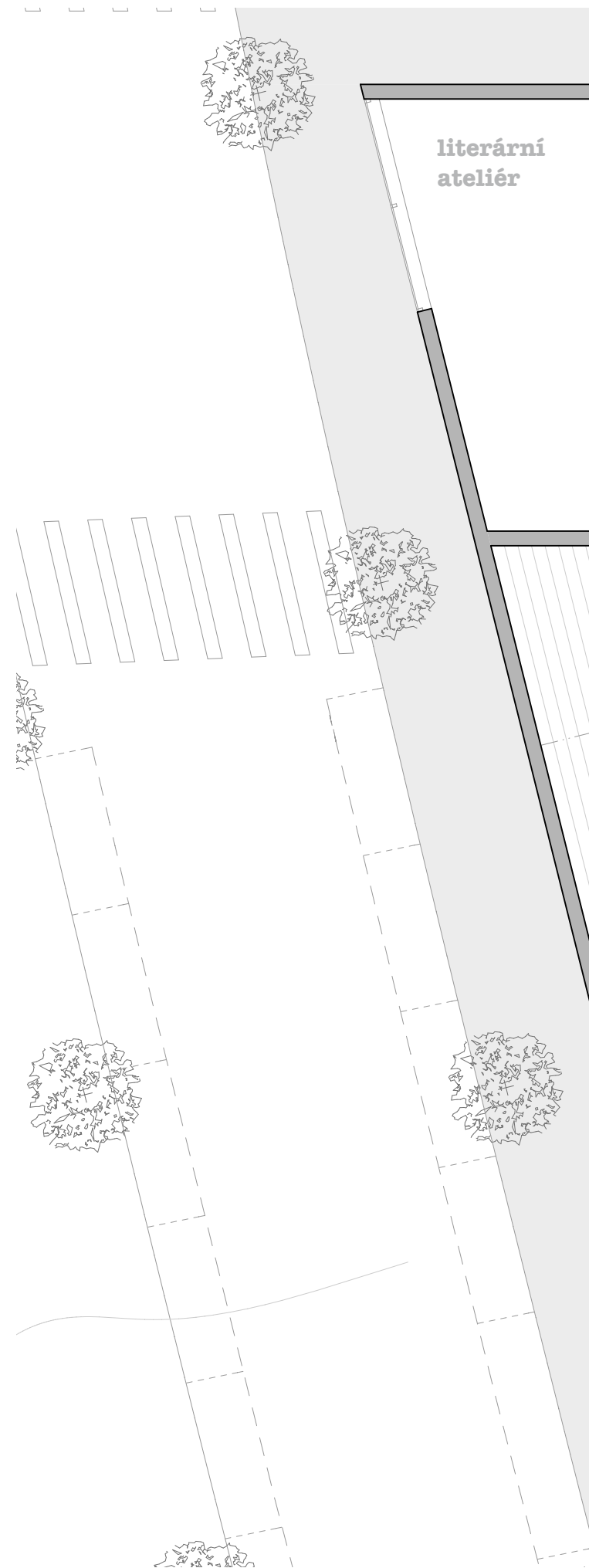
zavěšená síť

denní místnost

jidelna

3.NP M1:200

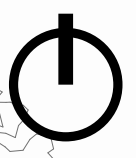
dramatický
ateliér

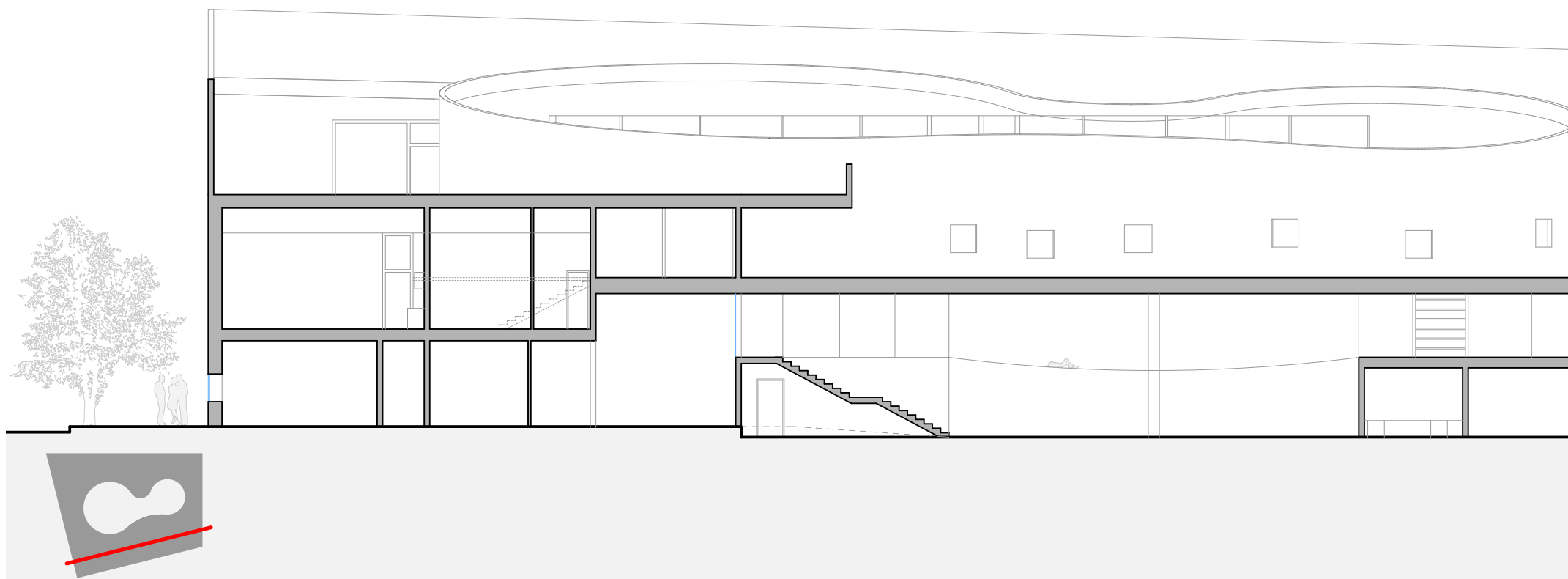
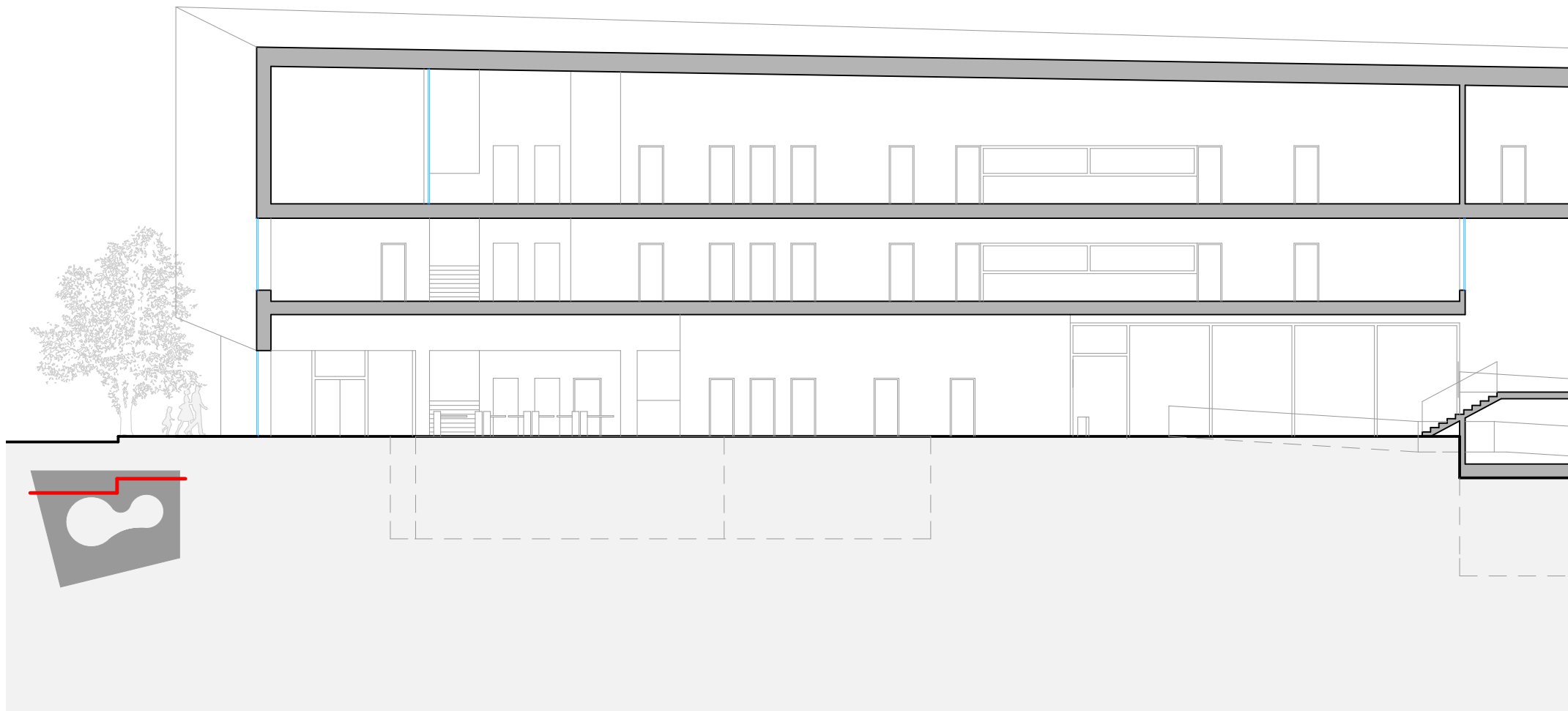
foto
ateliér

výtavný
ateliér

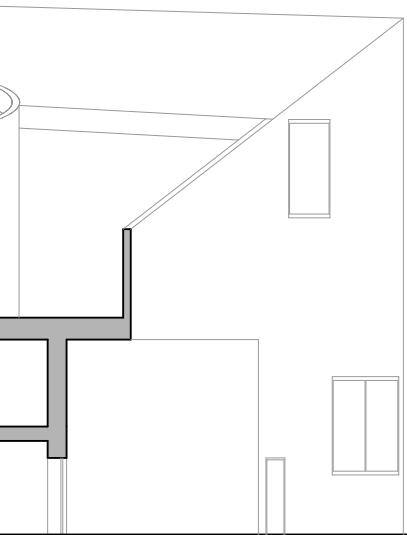
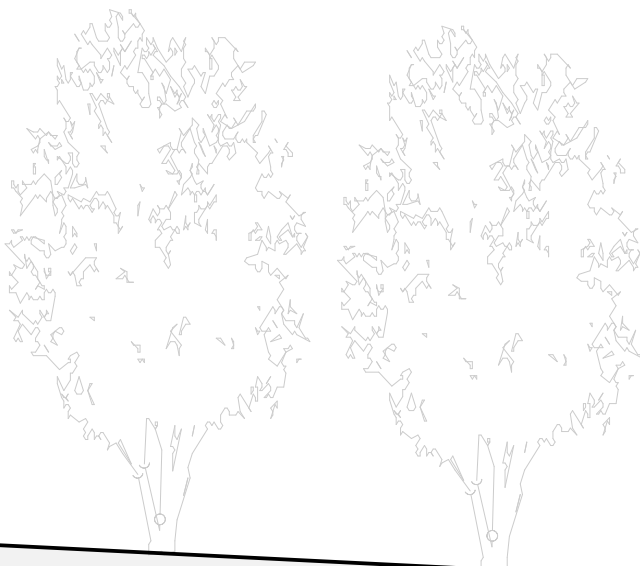
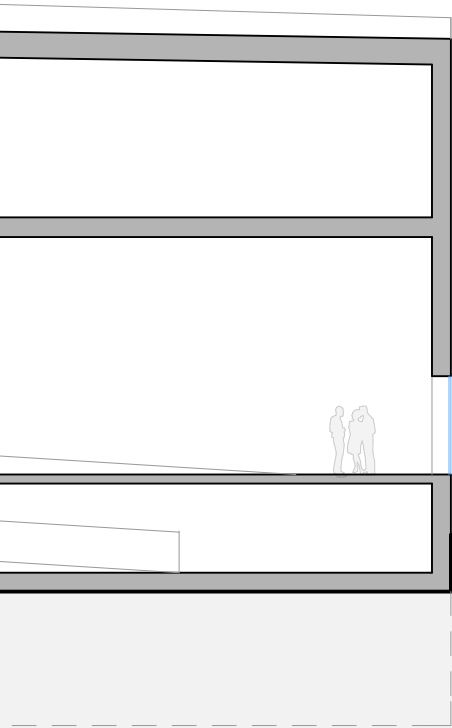
terasa - univerzita

terasa - školka

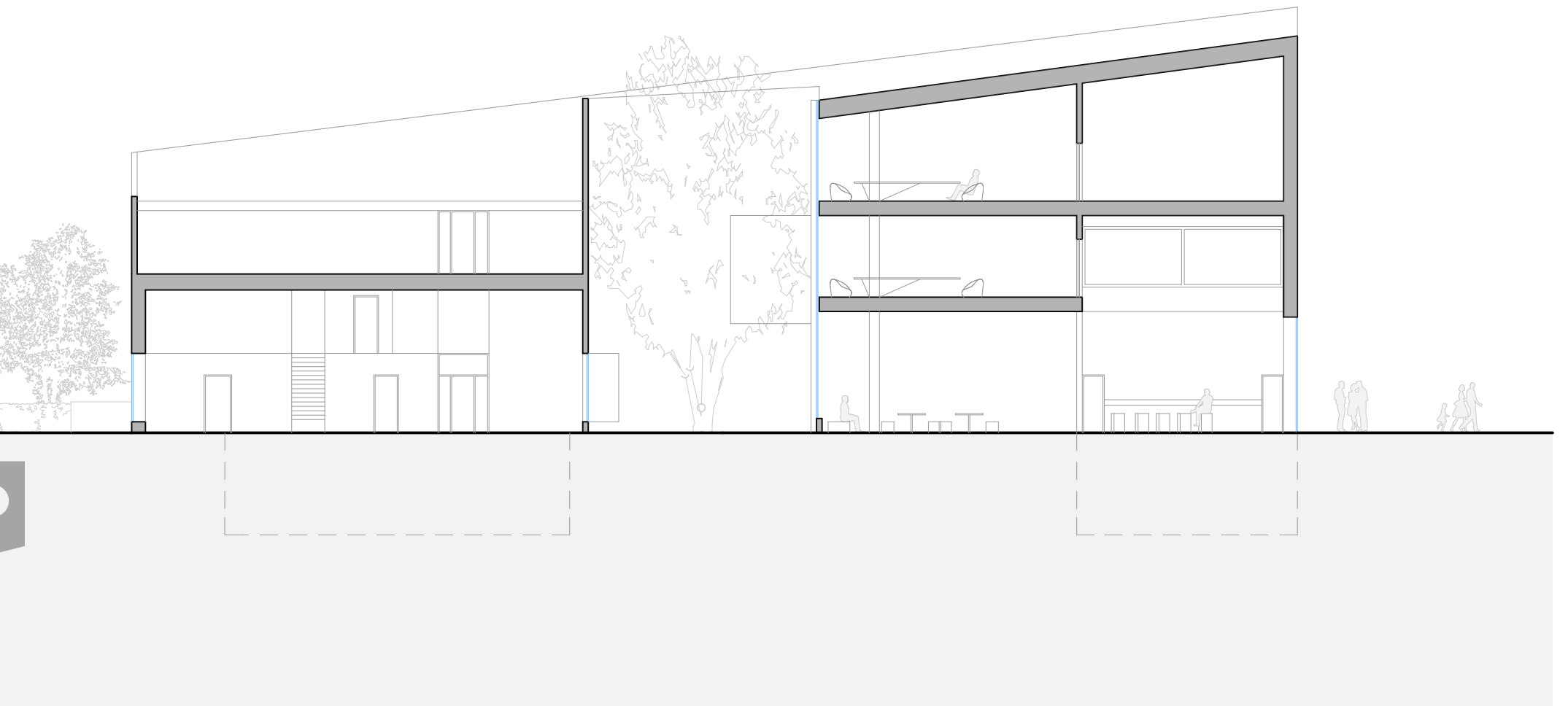

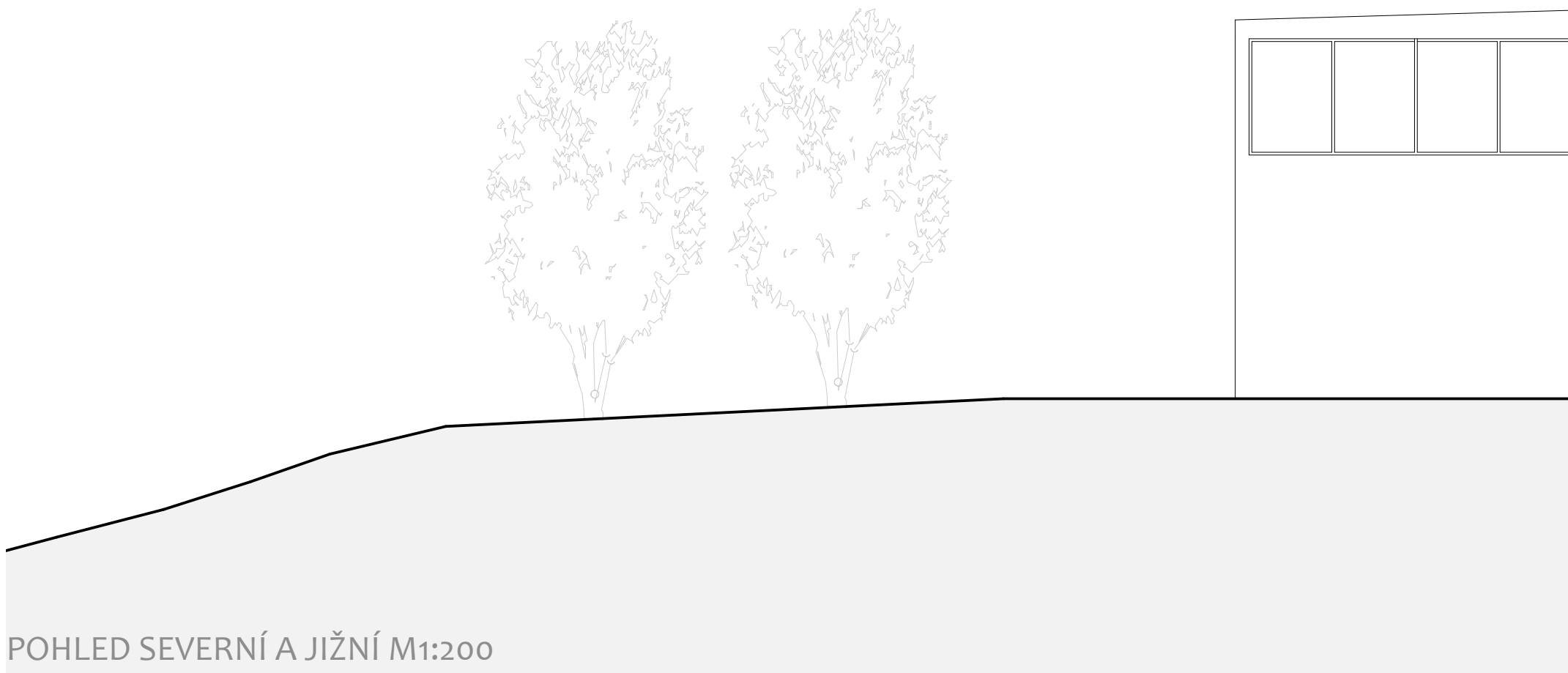
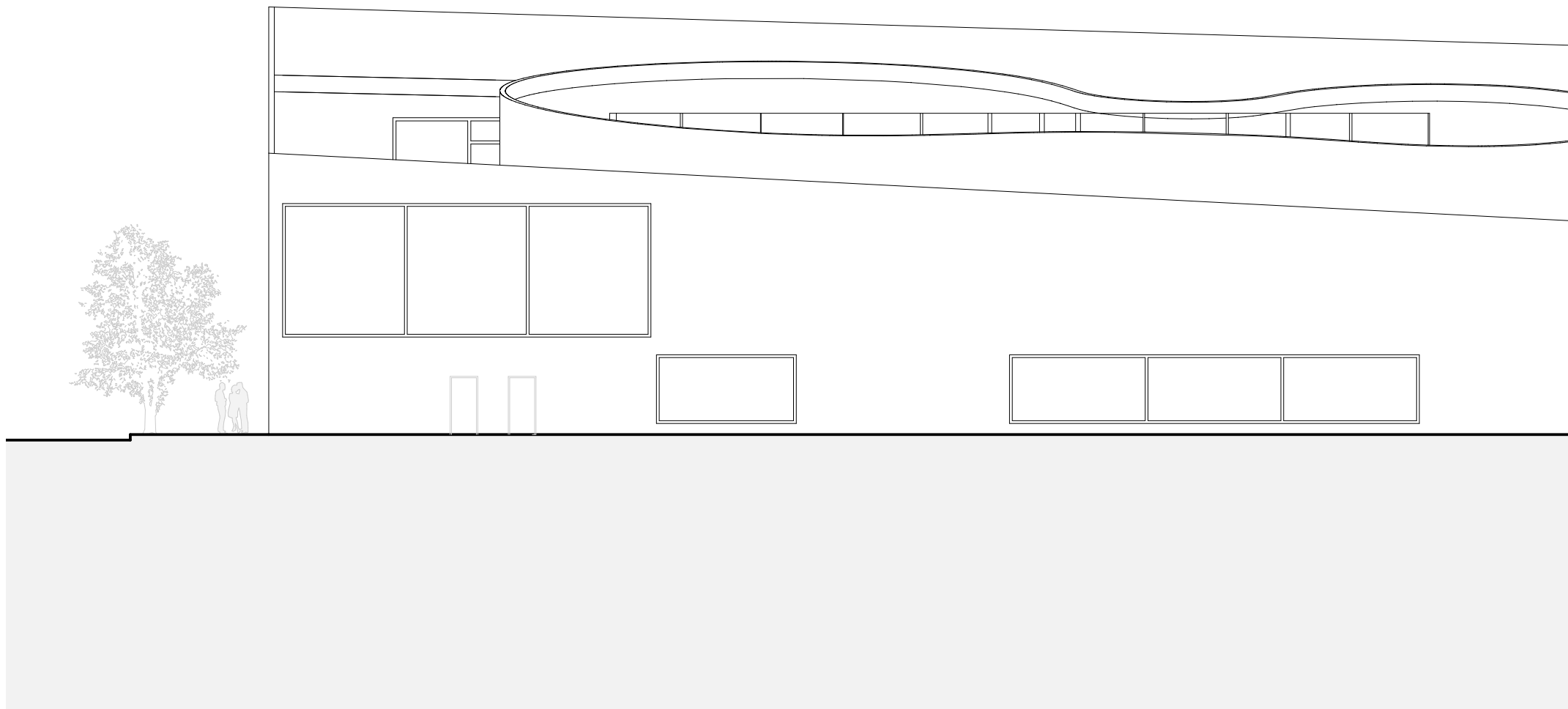
ŘEZY M1:200

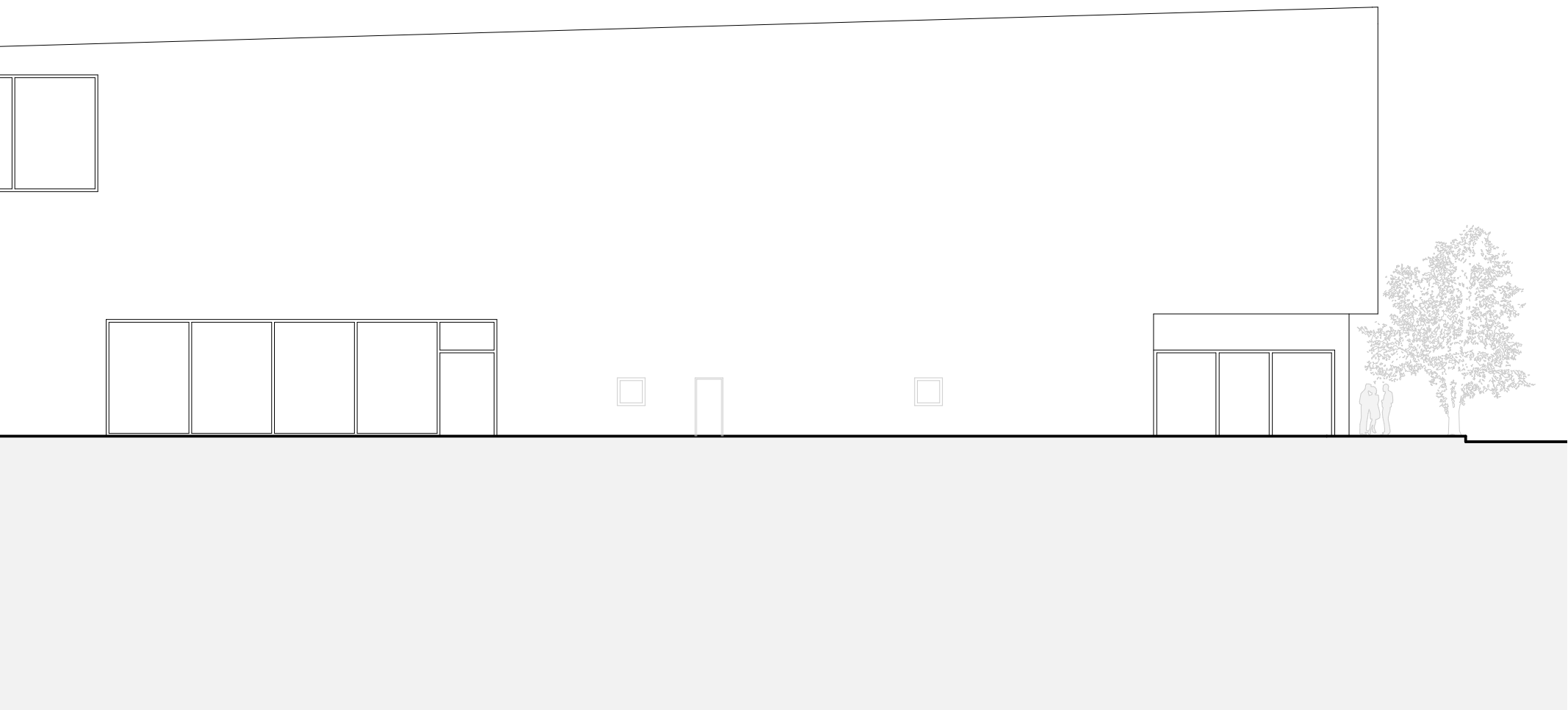
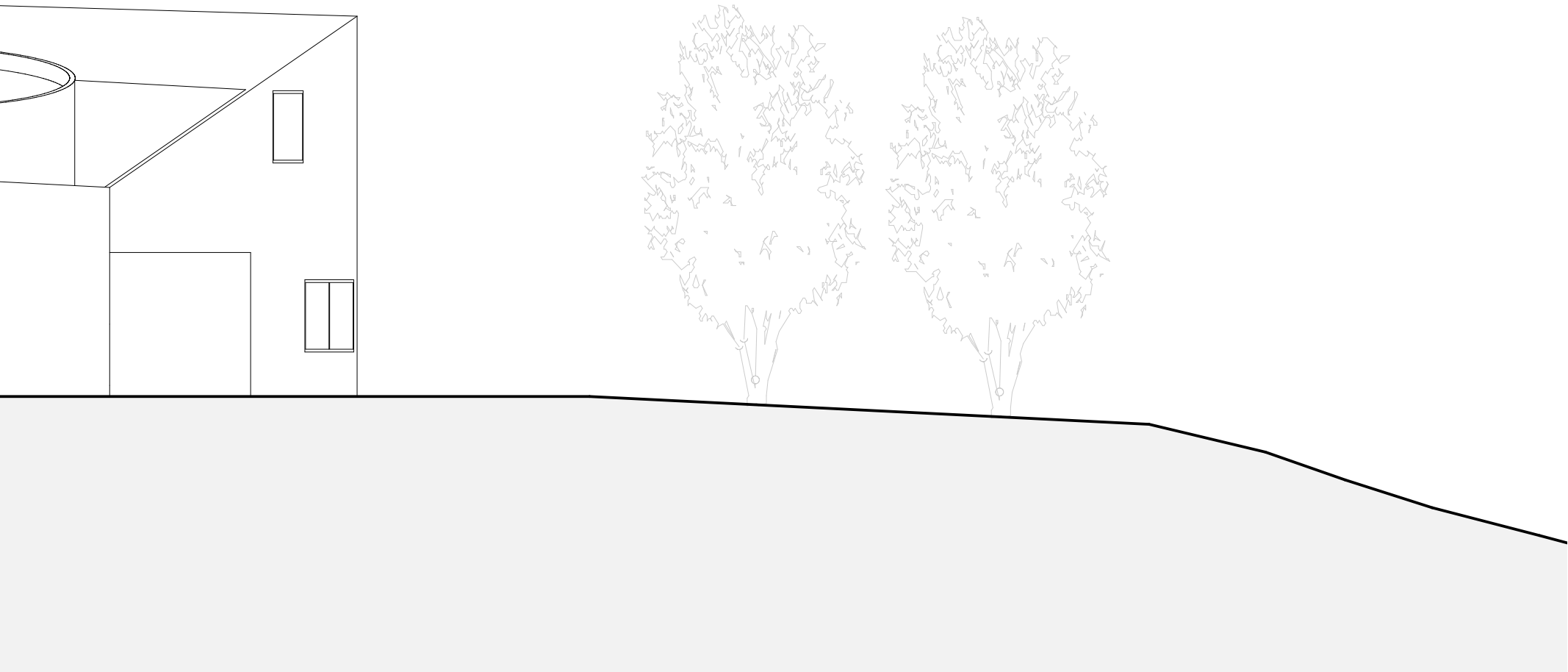
ŘEZY M1:200

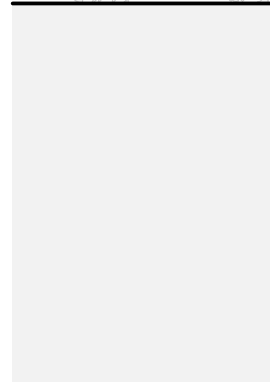
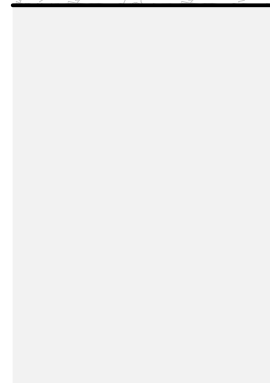

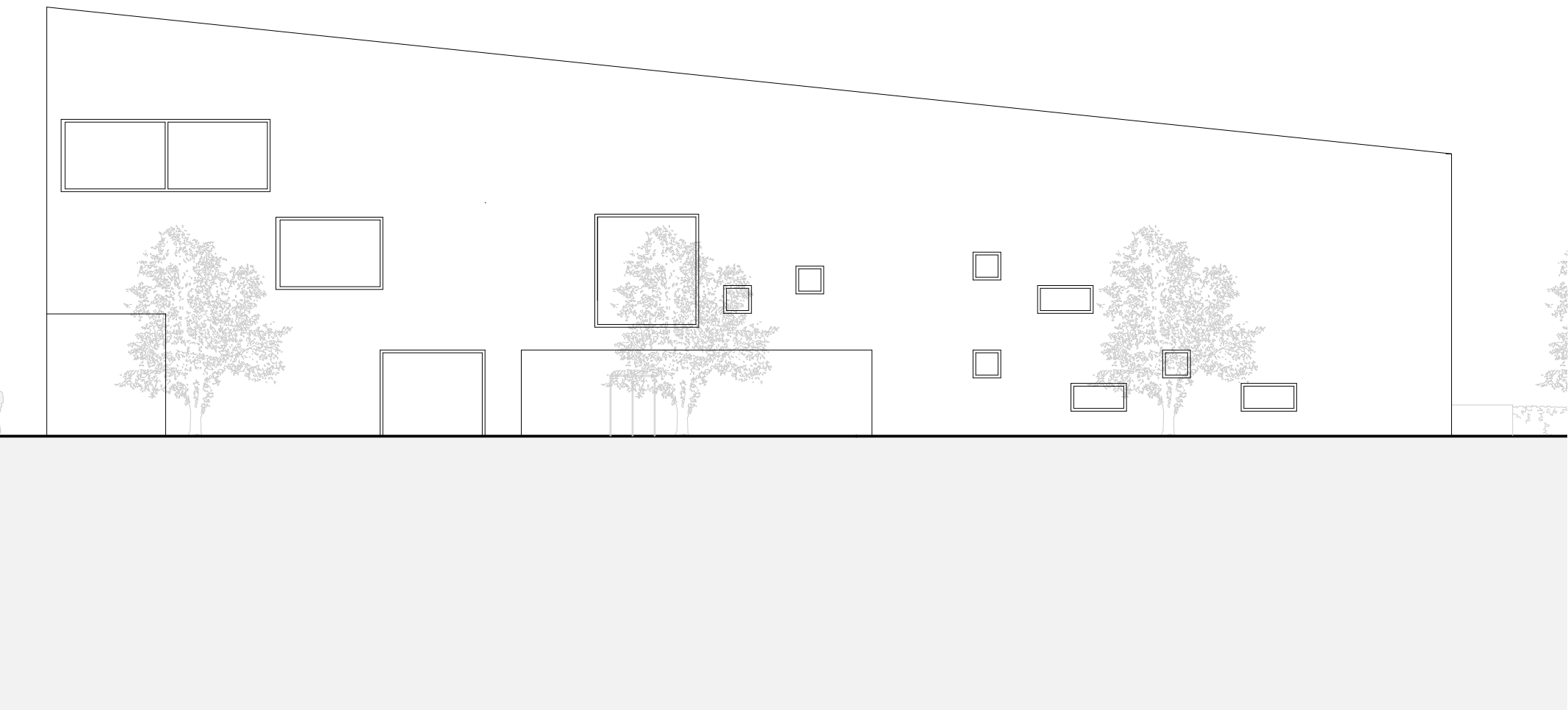
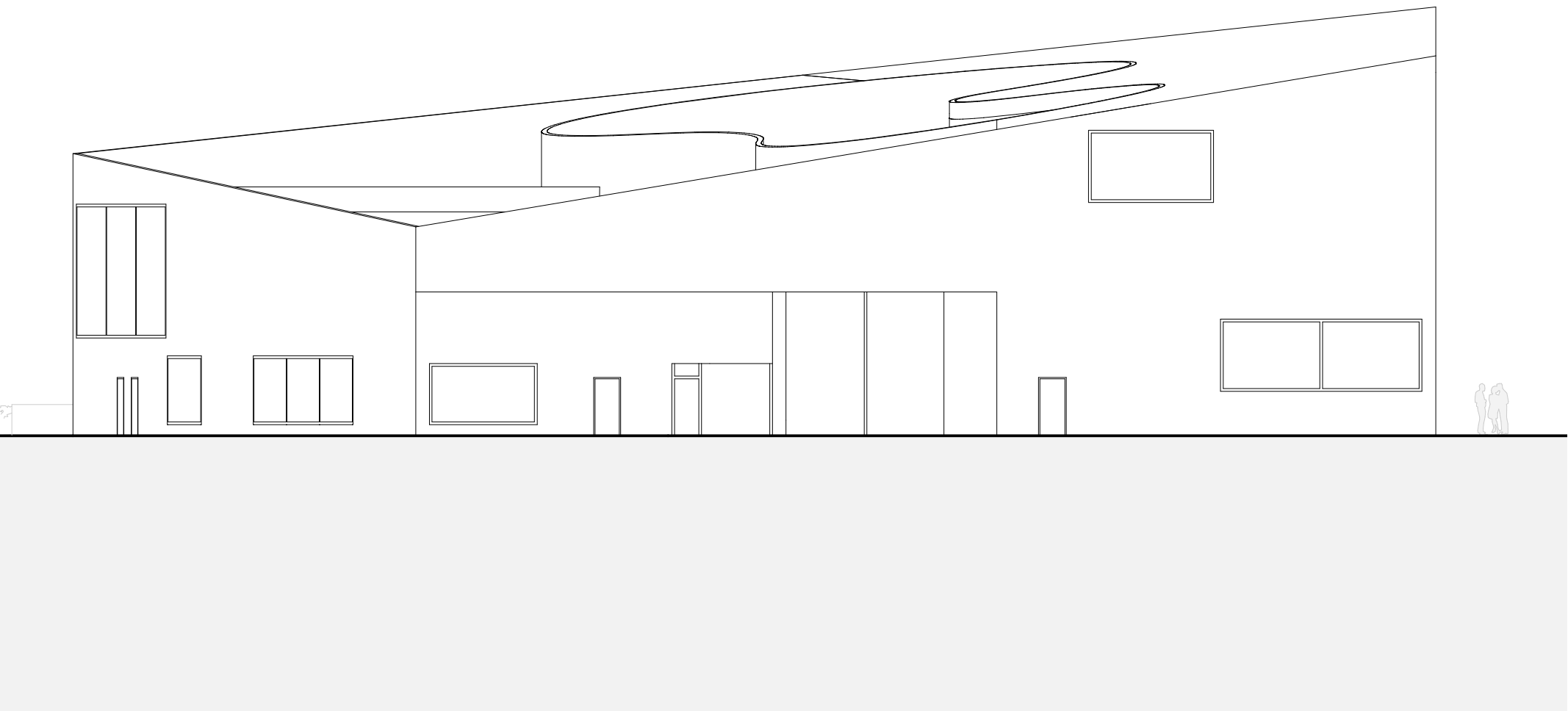

POHLED SEVERNÍ A JIŽNÍ M1:200

POHLED VÝCHODNÍ A ZÁPADNÍ M1:200

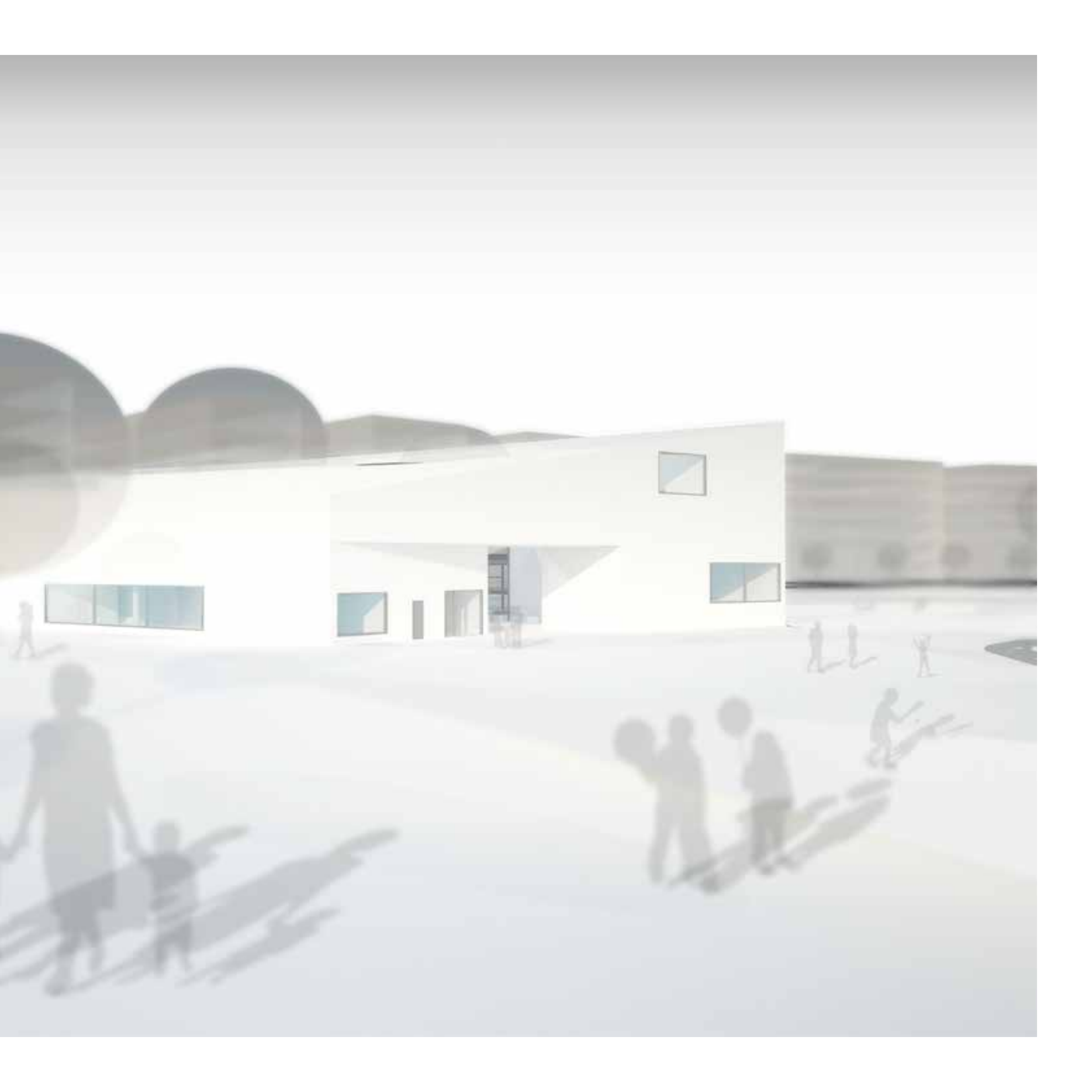

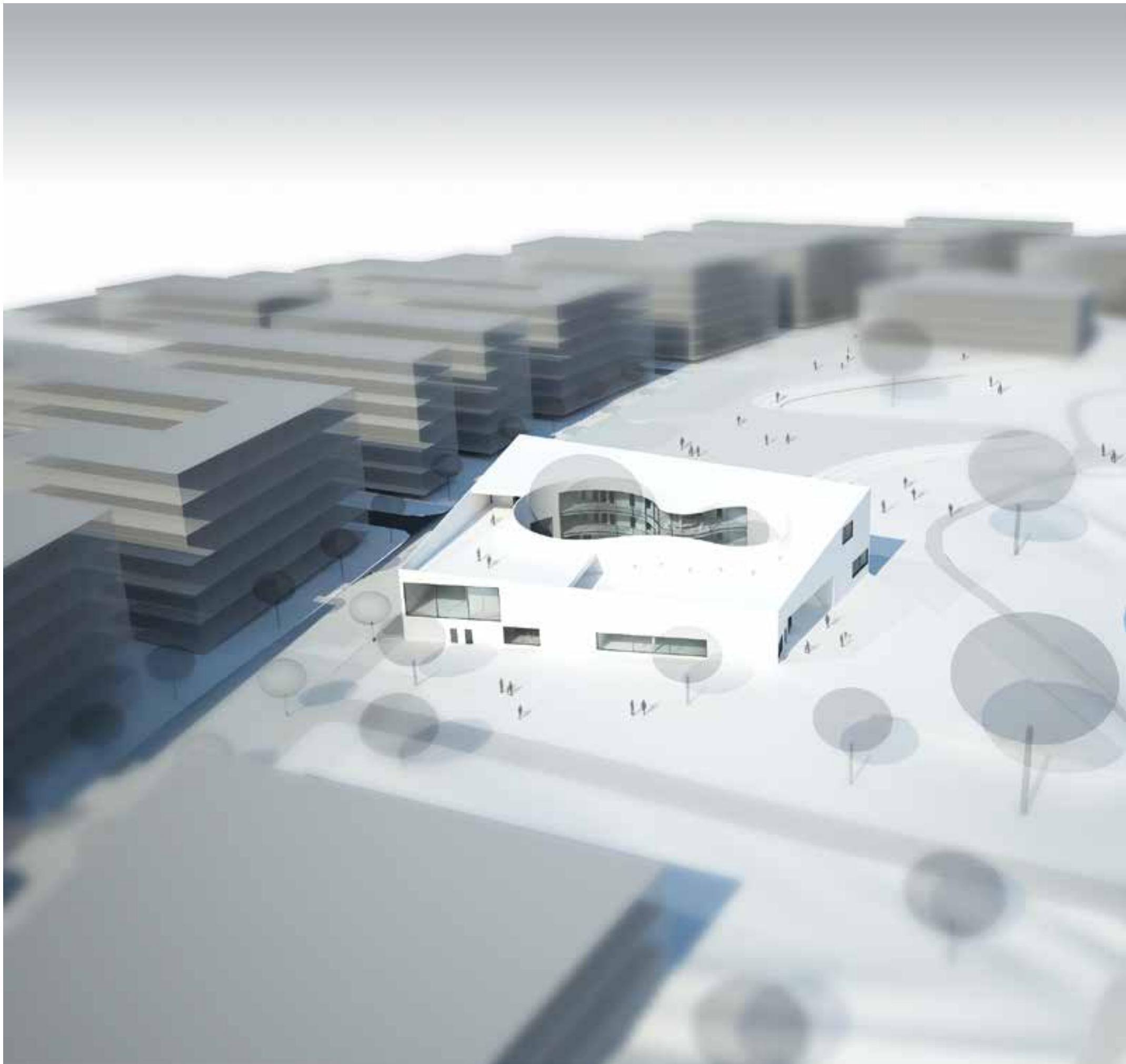
RWTH Aachen kindergarten

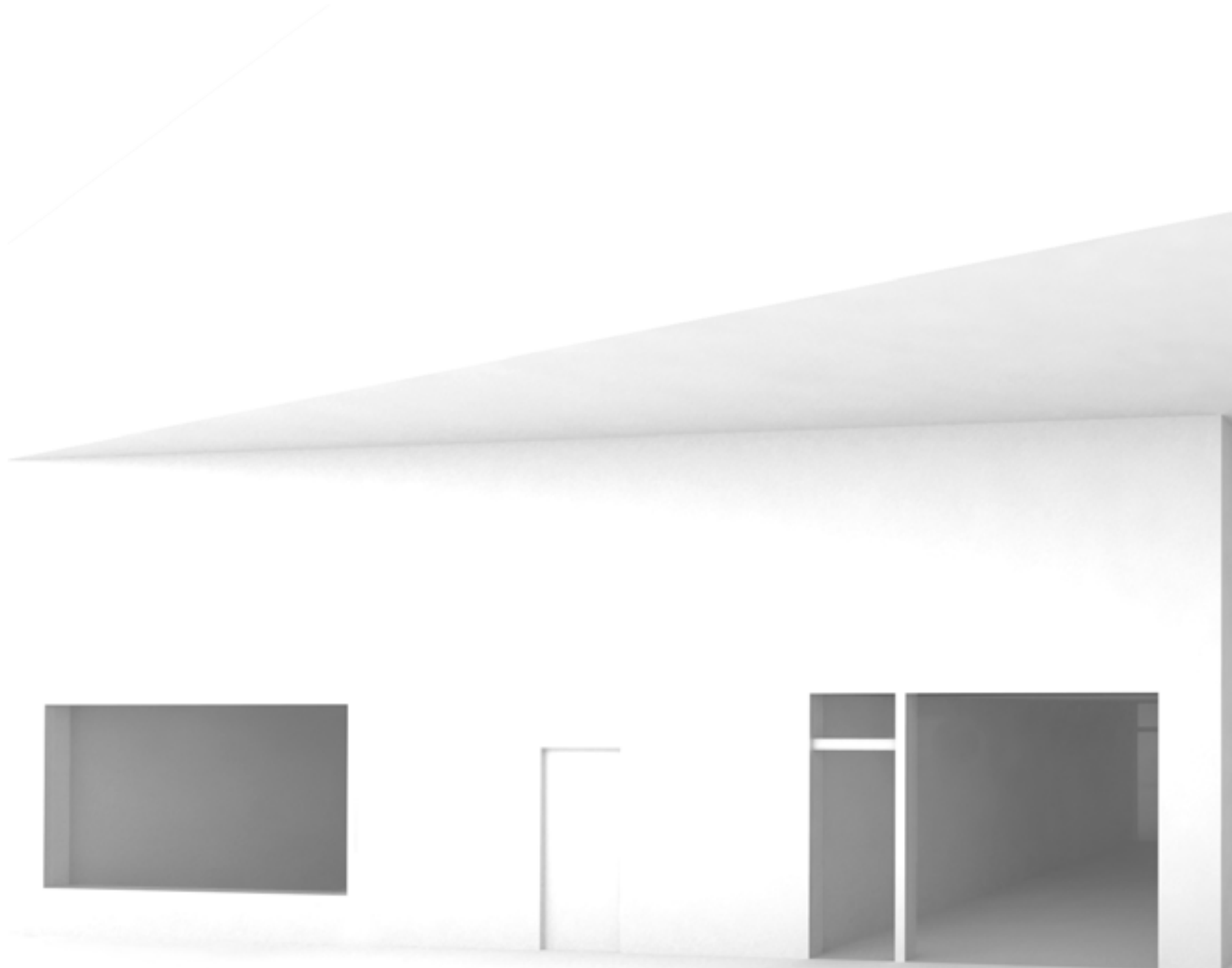

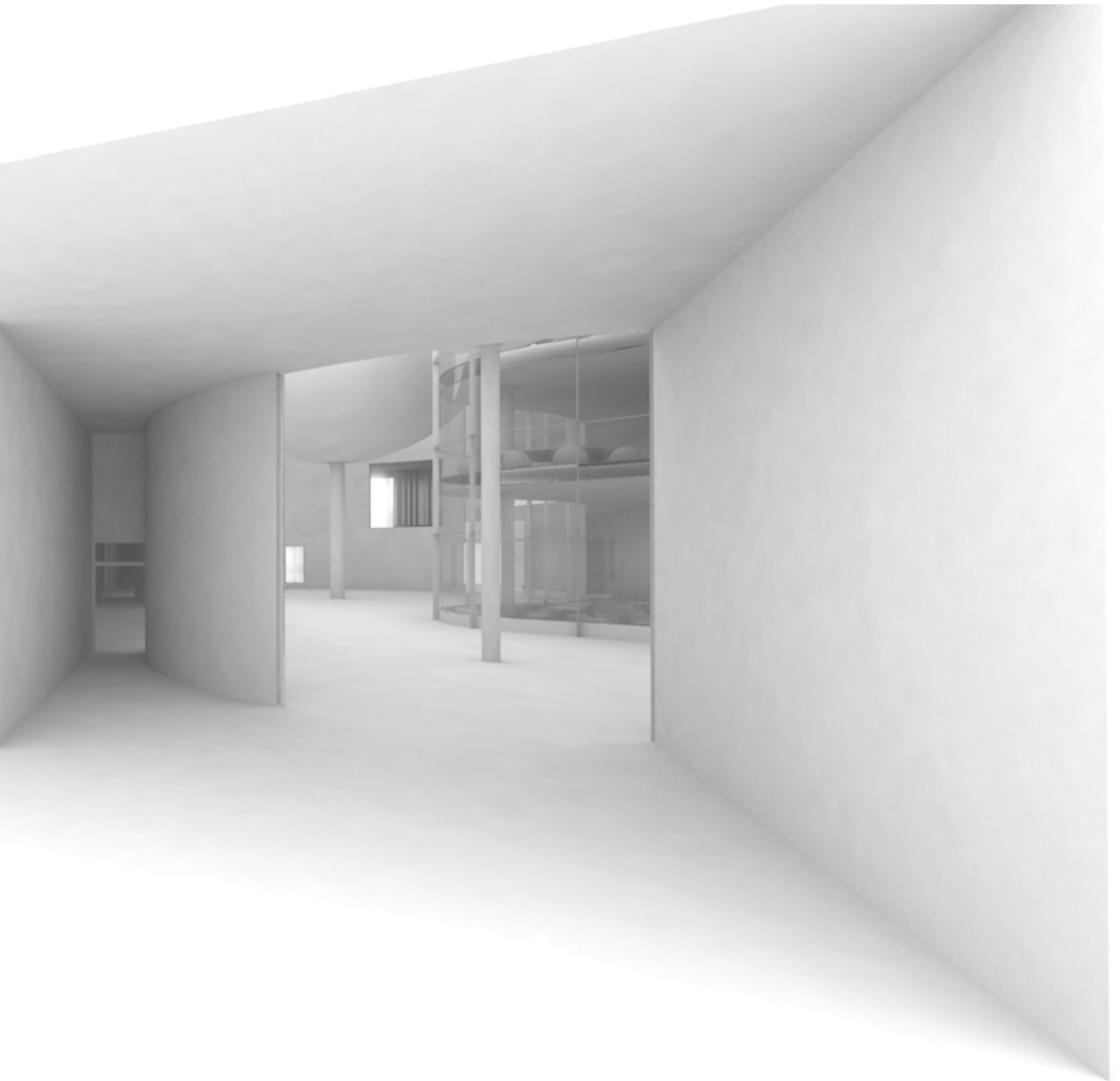

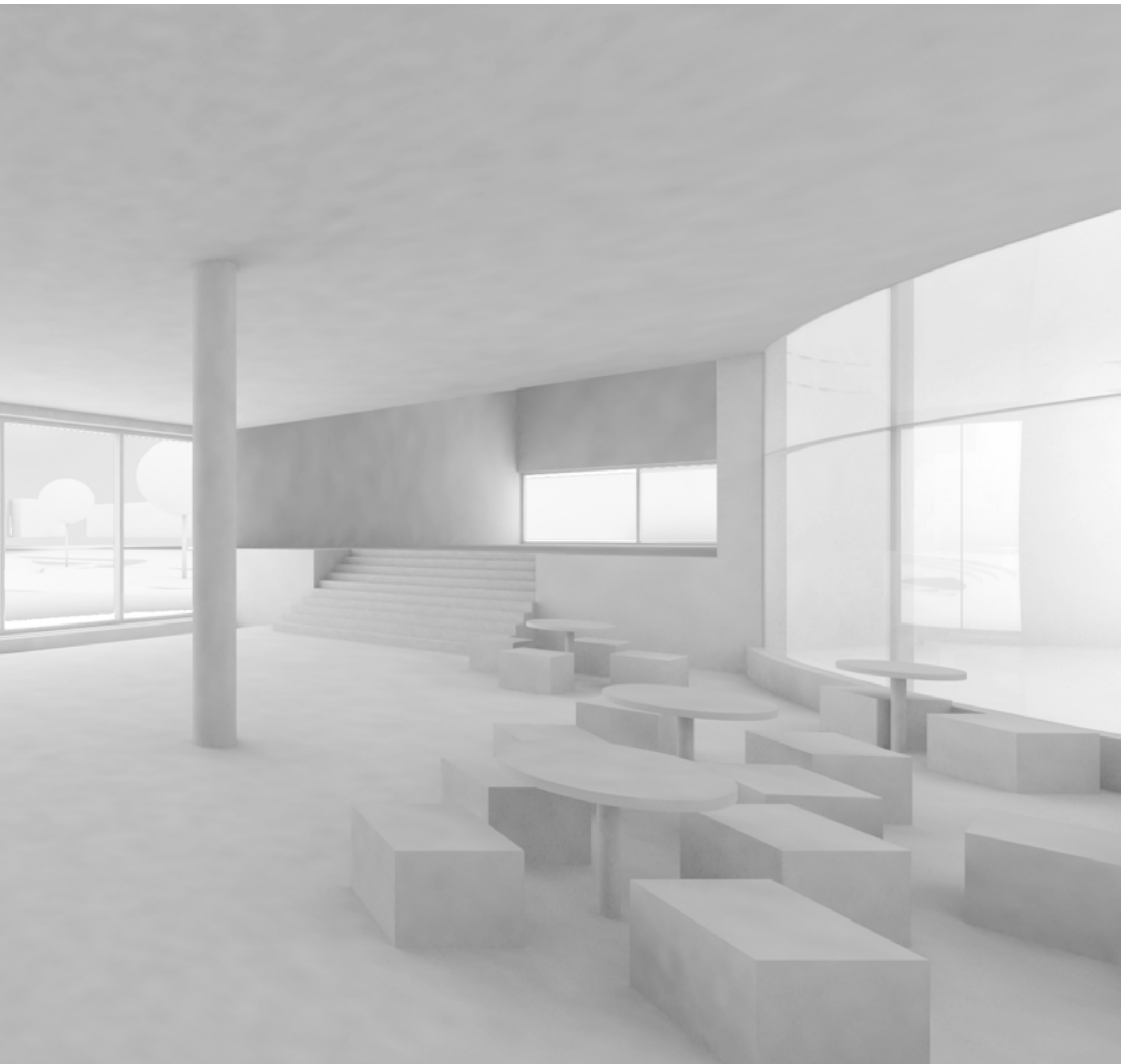

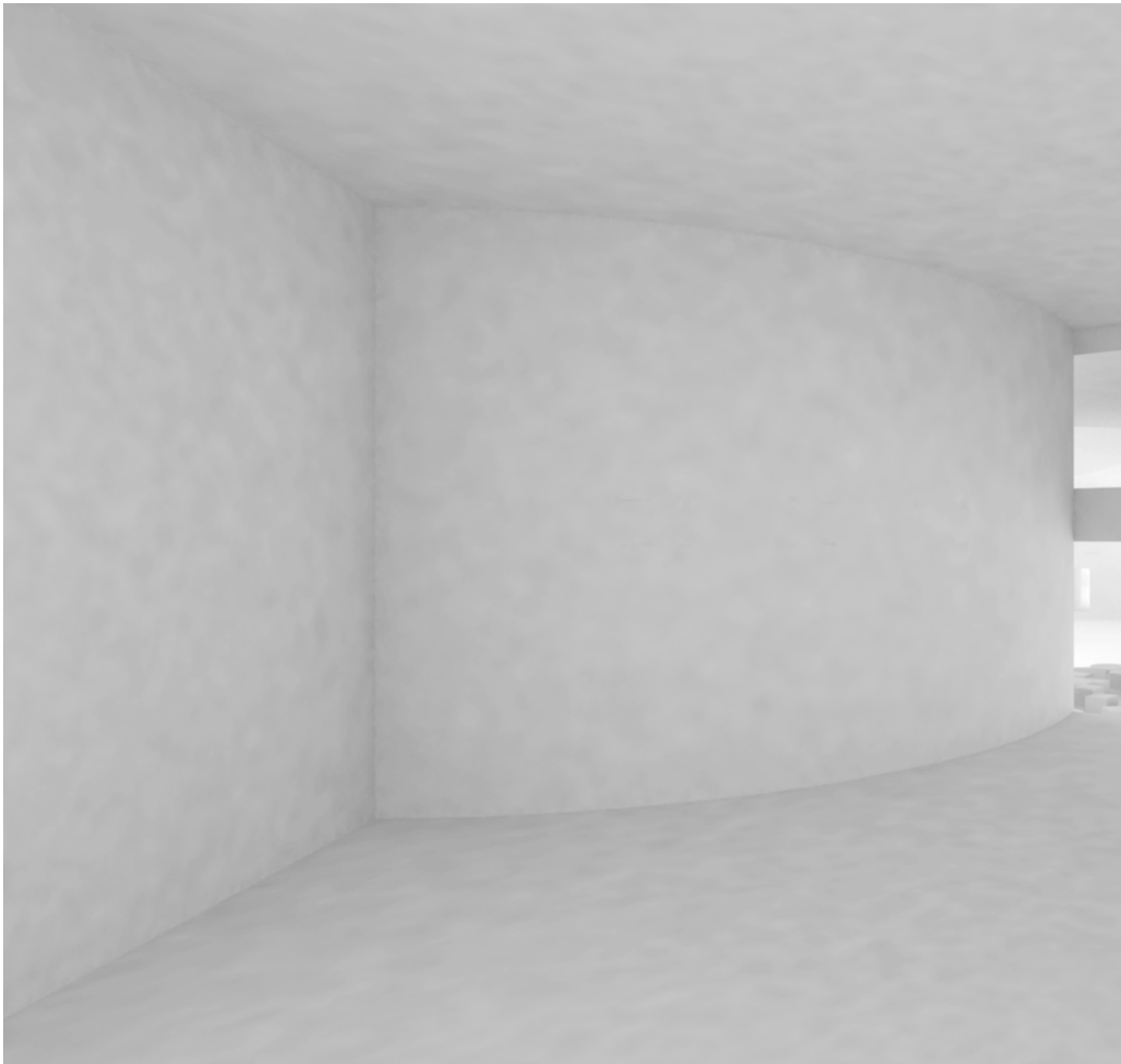

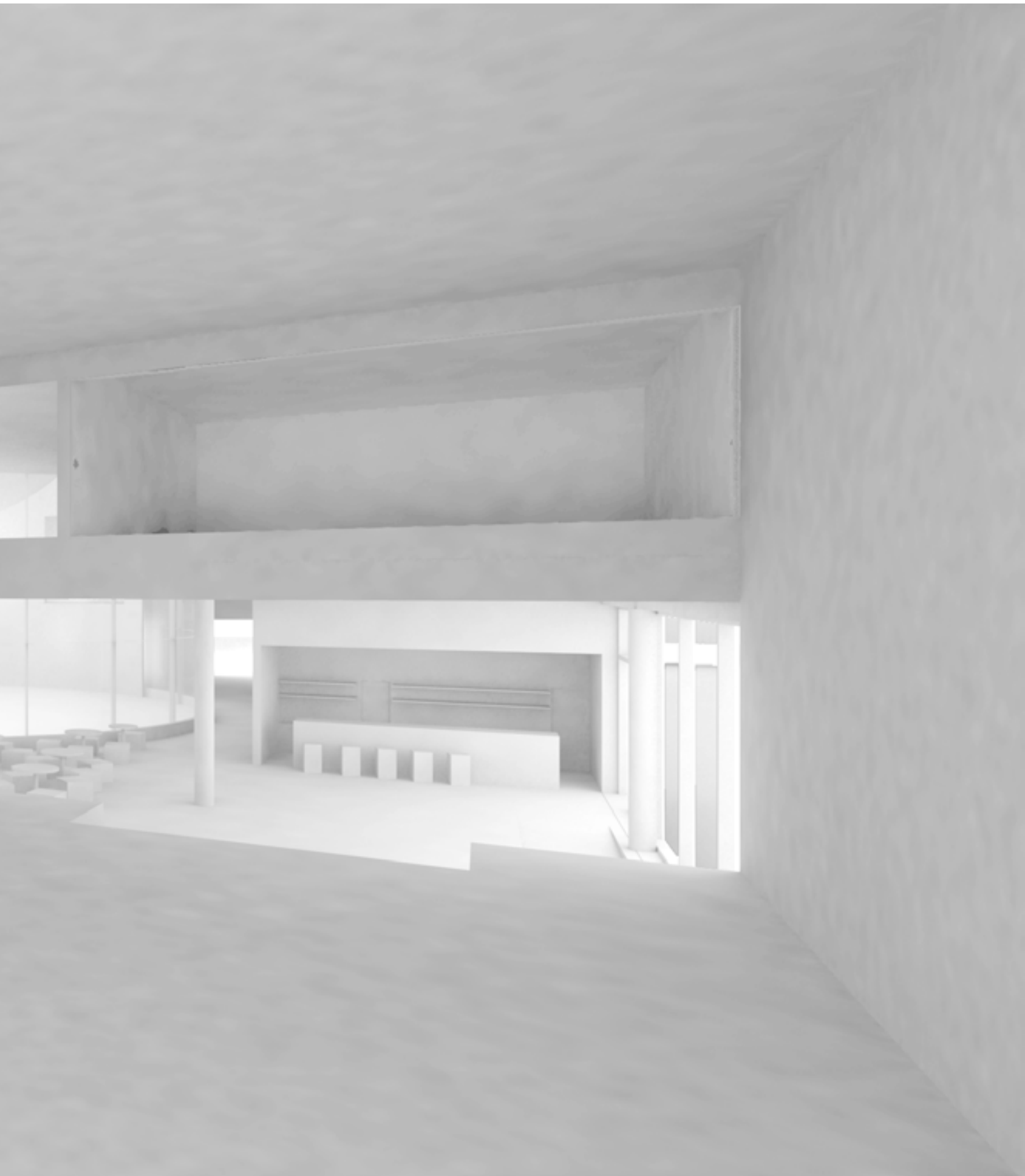

zdroje

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ A ODKAZŮ

Zbyšek Stýblo

Školské stavby
Vydavatelství ČVUT, 2010

Eva Mikulová

Diplomní seminář - Typologie
předškolních staveb

Klára Janíčková

Bakalářská práce - Rozvoj ko-
munikačních schopností u dětí
předškolního věku

www.wikipedia.com

[www. archiweb.cz](http://www.archiweb.cz)

časopis ERA 21

#3 2013 Krajiny her, str.16, 17

prohlášení a poděkování

Konzultace

doc. Ing. arch. Irena Šestáková

Ing. arch. Ondřej Dvořák, Ph.D.

Ing. arch. Pavel Lupač

Ing. arch. Mirjana Petrik

Poděkování

Děkuji rodičům, za trpělivost a podporu během všech let mého studia. Děkuji svojí ženě za nekonečnou pomoc během posledních fází studia, Petře Barotkové a Marku Jedlinskému za konzultace. Děkuji všem přátelům, co prošli studiem se mnou a za diskuze vedené s nimi. Zvláštní poděkování patří doc. Šestákové za trpělivé a inspirativní vedení diplomního projektu.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně, a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s “Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.”

ka

dp

pp

aš